

Um hūanū gen⁹ post lapsuz p̄moꝝ pentum de pa
diso voluptatis eiectū et i vallē miserie d̄pulsuz i
numeris pateret^r miserijs et gaudiolis omīno tri-
stia p̄ualeret. **D**ia erga ip̄os homies sic multipba
rie multisq; mōis tristitia p̄grauatos gestās visce-
ra misertusq; ip̄oꝝ p̄ misericordiaz et de⁹ toti⁹
solatōis d̄ celis i hūc mūdū ad quosq; tristes ho-
mies solatonū oblcātoib⁹ refouēdos misericorditer destinauit
dñam q̄ndā illustrissimā suaz sediū assitricē. nedū ppagine gene-
rosaz. s; ip̄o etiā diuino d̄ubernio gloriozaz aspectu reuerēdissimā
p̄paciētū more q̄ flere nozūt cū fleub⁹ niḡ foꝝmsec⁹ licet aureis
fimbrijs ex pte iterioꝝ suffozature disticta veste iducā. oīm tri-
statiū solatricē egregiā. **T**heologiā noīe. q̄ sane ad suū solatōis
officiū erequēdū fideli⁹ meli⁹q; pagēd p̄limas puellas venustissi-
mas ac d̄licatissimas militū brachijs sustētatas. artē hñres suis so-
lacijs oēm fugādi tristitiā. p̄tinusq; tristes quoslibz cōsolādi suo
hñs i comitatu. **I**n medio ecclesie apuit os ei⁹ foꝝis. nihilominus
ad quozlibet tristiū duocatōz clamitās i plateis. **V**eite ad me oēs
q̄ laboratis et onerati estis et ego reficiā vos. **C**ui⁹ hac voce tā im-
pioza tāq; grōza lōge lateq; i omni valle lacrimaz p̄sonāte. q̄i de
gu somno excitata. de vniuersis locis dueit vtriusq; sexus tristium
hoīm multitudo. q̄ q̄dē tristes cū adhuc eoz parūp ab ea distātuz
oculi mersi lacrimis caligarēt. nec possent dimoscere q̄ nā esset dñā
illa tāte autoꝝitatis tāteq; benignitatis obstupuere. visuzq; i terzā
desidētes q̄d nā vlti⁹ p̄nūciatura foꝝet taciti expectare ceperūt.
illa vō totis ad eos directis lūib⁹. diectozq; q̄d hērent in cogitatu
tacitis eoz. questiōib⁹ r̄ndēdo. legatōz suā exposuit hūc i modum
Spūs iqt̄ dñi sup me. ad ānūciādū māfuetis misit me. vt mederer cō-
tritos corde. et p̄dicarē captiuis idulgētā. et clausis aptōnē. ānū
placabilē dño. vt solarer oīs lugētes. et darē eis coronā p̄ cinē-
oleū gaudij p̄ luctupalliū laudis p̄ spū merozis. **P**his auditis to-
ta illa q̄ d̄fluxerat tristiū multitudo aiatioꝝ fctā p̄pi⁹ arcessit. **H**u-
ic sue solatrici reuerētiaz faciēdo. ac ip̄a reuerēter recepta q̄i vno
oze sic dicēdo. **B**ñdict⁹ sermo ozis tui o dñā reuerēdissima. et bñdi-
ct⁹ de⁹ toti⁹ solatōis. cui⁹ illictu ad nos solādos de regalibus
sedib⁹ aduenisti. tristes em̄ erāt aie nre vsq; ad mortē. **S**; ecce iaz
vñe bñdicte p̄phsio noīe sol⁹ itur⁹ spē nobis oib⁹ necessarie cōso-
latōis repromittit. **E**t illa circūspectās i singuloꝝ vult⁹ adhuc
luctu ḡues quosq; meroz i humū deiecit crebz⁹ miserāter deduxit
oculos. serenataq; deinde p̄ump. facie hylaritatē silans ip̄os af-
fabiliter alloq̄t i hūc modū. **E**as iquit theologie nō erat i comi-
tatū reliquere iter cuiusq; d̄traria paciētis. meā scz crimiatōz vere-
rer et q̄i nouū aliq̄d acciderit sic p̄horrescerē si vos o filii desere-
rē. et sarcinā q̄ vos ḡuat dicato vobiscū labore nō ptirer. **S**pū i gi⁸

resumpto forti aīo estote n̄ mō solatōz spantes. s; p me poti⁹ in
fletu solatiū habicuri. **M**oueritis sane si fueritis iclitorū exemplo
machabeorū solatō hñtes sanctos libros i qb⁹ tāq̄ i speculo rep̄-
sentoz queq; a vobis tedia p̄ocul dimouebo. **N**empe et huius rei
grā has puellas iocūdissimas mecū habeo. q̄s si vobiscū dulciter
fabulātes attēderitis. sp̄m v̄r̄m d̄ritū et humiliatū multiplicis cō-
solatōe solacij poterūt recreare. **Q**uib⁹ dictis tacere disposuit. vo-
lēs audire p̄ ordīnē grauamina singulorū.

**CAPOITVLVM PRIMVM. CONTINENS CONSOLATIO-
NES SVPER CARENTIA MVNDANE FELICITATIS ET
SVPER INEFELICITATE ET MISERIS.**

Primo itaq; p̄cipaliter q̄tuor tristib⁹ p̄dicte dñe appo-
pinquātib⁹ et astātib⁹ corā. primo oīm vn⁹ ex eis mun-
dane felicitatis exper̄. ac ifelicitate et miseria p̄grauat⁹
aī ceteros ip̄az dñaz solatricē q̄rulādo alloq̄t̄ ita dicēf
Heu me infelicē oīs hui⁹ mūdi felicitatis exptē in hāc horā vsq;
opaciētē nō inueni. minusq; repi solatē. **S**; nūc o dñā mea felicif-
sima. parūp iā ex v̄bis v̄ris refocillat⁹ p̄ ampliori solatōe meis i
miserijs ad smū v̄re pietatis d̄fugiēs me vobis tota deuotōe omi-
to. **A**t illa pia mota d̄passiōe ex h̄ijs q̄ ip̄az d̄mitabāt puellis mox
triginta arcuiuit p̄cipiēs eis p̄cedere i mediū. dictiq; tristis dolore
nō mō delinire p̄tin⁹. s; poti⁹ radicē extirpare.

C. I. CONSIDERATIO.

Prima igit̄ puella mādātū hui⁹ executrix defixo paululū visu
et velut i angustā mētis sue recepta sedē cepit qd̄ ydoneū di-
cet p̄fūdī⁹ meditari. **E**t ecce mox ei p̄sto fit ac q̄i ip̄i⁹ aīpoita iter-
nis oculis. xpi ymago reuerēda i qua disceret qd̄ p̄ferret. **A**t vbi
ip̄am diligēt⁹ d̄tēplata est. atq; i ea de dicēdis egregie fozet iſtru-
cta. nichilomin⁹ aīq̄ q̄c̄p loqueret̄ etiā militē sui ductorē d̄sulū
it. **Q**ui digna militi d̄sideratōe hac p̄habita. q̄ scz nonnūq̄ vnitus
miles expt⁹. p̄iter et aīosus. toti vni exercitui p̄fertim mīori contra
maiorē eo solatōni est. quo ip̄m minorē nō tā in agēdis d̄tra peri-
cula sapiētē dirigit. q̄ et in piculis suo exēplo aīat et foztē reddit.
suaſit vt hō ille tristitia p̄grauat⁹ ad nobilissimi illi⁹ exēplaris cri-
ſti. scz sapiētis p̄iter et aīosi gesta considerāda dirigeret. **Q**uella
itaq; aīdicta hoc d̄siliū p̄secuta. sic ad tristē illū ē locuta. **D**ic m-
q̄t̄ mihi q̄so. cur mūdane felicitatis ex carētia p̄turbaris. **A**t cur d̄
infelicitate hui⁹ vice q̄rularis. **F**ozte rñdebis illa i bonis d̄sistit q̄
appeto. hec i malis q̄ fozmido. **S**; h̄ rō breuiter d̄futabit̄ irrefra-
gabili aūtoritate et exēplo. **C**ui⁹ iquies. p̄fecto ei⁹ quē d̄stat esse
aūtorē vite. quē si p̄opēsi⁹ attēderis. scies p̄culdubio nil esse curā
dum d̄ hñdo ea vl̄ n̄ hñdo in qb⁹ d̄sistit siue felicitas. siue hui⁹ ife-
licitas breuis vite. **M**uz em̄ ille salutis aūctor sua te aūtoritate nō
poterit p̄mouere. **N**ū ip̄e vt miles ip̄tercerit⁹ te suo exēplo neq̄bit

animare. aut quid nullatenus insectari. aut quid minus refugere
debeas ut expertissim⁹ edocere. Nimirum ipse est magni consilij an
gelus. qui un⁹ omnia est magister. cristus videlicet dei virtus. et
dei sapientia. cuius reuera auctoritati reuerende omnis humana ro
digne cedit. Is vero exemplo suo suadet. immo efficaciter psuadet
neminem cristianu^m utpote cristi sectatorem ullatenus debere aut i
bonis mundi felicitatem querere. aut in malis timere infelicitate^m
Audi de hoc quid referat magnus ille pater augustin⁹. Omnia in
quit terrena bona contempserit homo crist⁹ ut contempnenda monstra
ret. et omnia terrena mala sustinuit que sustinenda precipiebat. ut nec
in illis quereretur felicitas. nec in istis timeretur infelicitas. O p^ocla
rum exemplum dignanter exhibitu^m. et imitacione dignissimum. hui
us exempli fideli d^omonitus testimonio. nulla tibi querela sit am
modo. sed gaude poti⁹ in sequela magni consilij et ex^opli quo pr
sus contempnere minima. nihilq³ timere contra edoceris. **C**eteru^m
p^omissa de consolacione habenda in miseris consideracioni ego que
locuta sum considerandu^m adhuc aliquid adicio quod pluris est q^o
simplex consolacio. solatium videlicet speciale. Nimirum solatu^m est
miseris habere socios penarum. p^osertim multos pariter et excellen
tes. Sed quid. Nunquid tu qui de predictis querularis socios habes
Certe sic. certe et non paucos. certe plurimos sanctoru^m excellentissi
mos qui hui⁹ in vita caruere. e quibus mundana componitur felici
tas. contrariaq³ passi fuere. quibus miserie ro et infelicitatis titulu^m
imponi solet. Sed et p^o hui⁹ miserorum solatio deberet sufficere so
lum cristum socium habuisse. Ipse na^mq³ crist⁹ dum viator esset i mi
seriaru^m sustententia plurimarum voluntarie assumptaru^m estimacionem
pro^ofus excessit. qui tamen tante dignitatis erat. et excellentie q^o
societas ei⁹ sol^o i hac parte pl⁹ offerre poterit miseris ad solatiu^m
q^o habere alioru^m centumilia socioru^m. **C. II. CONSIDERATIO.**
Secunda puella cu^m tristem illum esse hominem meminisset hui
manitatem in eo fragilem miserata humana temptat dolores
hominis rac^one delinire cum quadaz nichilominus acrimonia s³
monem exorsa hoc modo. Quomodo inquit quempiaz poterit. nisi
stultu^m et insipientem contristare carentia eius vel amissio q^o in no
bonis consistit. cum etiam ipsum p^o cosequens non sit bonum. Mini
me quidem id fateare necesse est. Dozro queq³ talia in quibus m^u
dana consistit felicitas non sunt bona. Queso attendas q^o luculen
ter b^o necator ille vicioz seneca disseruerit. **N**ut inqt ista bona no
sunt que vocant^{ur}. aut homo felicioz deo est. que em^o nobis bona vi
dent^{ur} non habet in vsu deus. nec em^o libido ad illu^m. nec epularum
lauticia. nec opes. Incredibile aut est bona deo deesse. hoc ipsum
argumentu^m est bona non esse que deo desunt. adde q^o multa q^o bo
na videtur aialib⁹ q^o homini pleniora contingunt illa cibo avidi⁹ utunt^{ur}
venere non eq^o fatigant^{ur}. virtu^m illis maior est firmitas se. ut multo

felicioza sunt homine. nā sine nequicia. siue fraudib⁹ degūt. fruūt⁹
voluptatib⁹ sine vllō pudoris aut penitēcie metu fallimur. **B**ona
illa sunt vera que rō dat solida. aut sempiterna q̄ cadere nō possunt
nec decreſcere. **C**etera opione bona sunt. hoc quidē hnt̄ omne cū
veris. pprietas veri boni in illis nō est. **H** ille. **Q**ui rursus alibi sic
diffinit. **N**ō nascit⁹ inquit ex bono malū. nō magis q̄ fic⁹ ex olea.
Ad semen nata respōdet. bona degenerare nō possunt. **h**ec seneca.
Porro quis dubitat qn̄ habitis bonis exteriorib⁹ e q̄bus cōponit⁹
mundana felicitas. multa ex eis innascāt⁹ mala. puta cura et solli-
citudō. puta timor. puta vexatio spirit⁹. puta ārietas atqz alia pli-
ma malicie plena de q̄bus infra poteris plen⁹ edoceri. **L**iquet ig⁹
clare mundanā felicitatē in non bonis cōsistentē bonā nō esse. atqz
nemine p̄ cōsequens sapiētē cui ip̄am contingat abesse posse ob
hoc racōnabiliter d̄tristari. **C. III. CONSIDERATIO.**

Tercia puella quasi virago q̄dā ex magnanimitate i hui⁹ d̄tra
tristē acrimonie v̄ba prupit. **O** homo prochpudor q̄ demun-
dane felicitatis carētia p̄turbaris pui es cordis. magni quidē si ef-
ses nō te pua mouerēt. non te minimarū rerū carētia. aut ip̄arum a-
missio d̄tristaret. **E**st ne inquires mundana felicitas res pua. puiqz
precij. aut minutis quibusdā i reb⁹ cōstituta. **Q**uomō g⁹ tā magnos
ip̄a cōstituit. nobiles. comites. duces. reges. impatores. et vlr̄ mag-
tes a magnitudine nomē habentes. **E**st omnino falso magnatū no-
minime nō obstāte. nempe et miliū magnū dicit⁹ cū sit puum. **V**ide
bis aut hui⁹ mediij berillo oculos decipiēte et pua ingrossante. tā-
dem deposito. igneqz mūdi purgatorio resolutō p̄nominatoz par-
uitatē. **S**tabo igit⁹ in p̄posito. dicāqz iterū q̄ pui pcij mūdāna sit fe-
licitas. **A**udi illā estimatricē optimā boetianā cōsolatricē. **A**n tu in-
quit p̄ciosaz existimas abiturā felicitatē. pui igit⁹ p̄cij est atqz pon-
deris. nec aliquo mō licet a mundo denominet⁹. inter ingentia cō-
putāda. **A**udi mundi desertorē magnū illū **A**ntoniū qui dum qua-
dam die a fratrib⁹ vt eos instrueret rogaret⁹ sic ait. **N**emo cum de-
spererit mūdum reliquisse se arbitret⁹ ingentia. nichil eoz cure sit
monachis que secū afferre nō possunt. **O** viri hui⁹ purissimi cordis
iudiciū. **V**iri q̄dē celestis. et quasi de altissimo celo p̄spiciētis. et p-
uitatē mundi hui⁹ cōsiderātis. **O** toti⁹ religionis consiliū. **O** p̄fe-
ctē magnanimitatis p̄claz exemplū totā tibi deuocōne imitandū. itē
dēqz resumendū. **N**emo inquit cū despererit mundū reliquisse se ar-
bitret⁹ ingentia. nichil eoz cure sit monachis que secū afferre nō
possunt. **D**ices forte fateor mihi sic esse iudicāduz. et ip̄i⁹ exemplū
deuot⁹ imitādum. si vt ip̄e heremita essem. si monach⁹. si vl̄ religi-
osus. **N**ō sic loq̄ris frater nō sic. an nō icllis q̄ om̄s xp̄ianos tanq̄
religiosos vna in se d̄prehendit religio cristiana. d̄ cui⁹ dignitate
eā que in tempalib⁹ cōsistit felicitatē digne a se abdicāte egregie
dicit⁹ in quadam glo. **N**on est cristiane dignitatis in tempalibus

exaltari sed deprimi hoc illa glosa. Boni igitur christiani tristantur utique minus digne si ea felicitate careant. que tam minutis in rebus consistit. quod ipsorum nequaquam congruit dignitati. utpote quorum dignitas ad modum angelice dignitatis illa excedit in immensum.

III. CONSIDERATIO.

Quarta puella comitans hominum ignorare quid nomen ipsius mundane felicitatis. sic ait. O homo quid est mundana felicitas quam affectus videris plane quod per nomen dicitur ignorare. qui vero ut ait mundi sapiens virtutum vocabulorum sunt ignari paralogizantur. Tu igitur per mundanam felicitatem paralogizaris accommodato sibi nomine felicitatis pulchritudine eius deceptus. eiusque vinctuosa suavitate allectus. oleum enim effusum nomen eius quod in compositionem venit unguenti quo perungi desideras mundane felicitatis. ac vero unguentum hoc si cognovisses et tu non sic ipso perungi curares. Nimirum alijs quibusdam etiam componitur ex rebus que ipso amaro suo detergent vocabulo. Vis scire quibus profecto non alijs quam mortalibus amare mortis naturam sapientibus. de mundo siquidem a quo mundana denominatur felicitas dictum novimus. mundus transit et concupiscentia eius. Si igitur immundana felicitate prout dicitur felicitas delecteris. caue sumopere deceptionem. nam diminuens eius condicio qua mundana dicitur importat quod abhorreas transitum. scilicet rerum mortalium post breve proteritum. mutatis itaque vocabulis dilucide patet quanto errore deceptus mundane felicitatis carentia perturbatus. hoc etenim non est aliud quam turbari rerum carentia mortalium. quod clara patet ratione plurimum irrationabile fore seu obuium rationi. Primum namque super insipientia hominis id testatur. quemadmodum illustris boetius contrarium sapientie effectum insinuat dum philosophiam que amor est sapientie sic affatur. tu insita nobis omnem rerum mortalium cupidinem de nostri animi a sede pellebas. Rursum quis sapiens habens oculos caligantes. non gauderet potius quam doleret amota caligine. quid ni gauderet. delectabile enim est oculis videre soles. cuius lucis claritas est egris oculis odiosa. Quid ergo nunquid propter mortaliu privationem ab eternis oculis amovetur caligo proxima cecitati. certe sic. nimirum interioris hominis lumina caligare faciunt ipse res mortales. alioquin consolatrix illa boetii non discesset. lumina eius mortalium rerum nube caligantia terga paulisper.

V. CONSIDERATIO.

Quinta puella tristis illius ex hijs que patent secretas cogitationes deprehendit atque dixit. advertente. O homo qui mundana carere felicitate. quod te nudum autumas ipsarum rerum mundanarum substantia denudatum. sed verius quidem sapientialis habitus ex carentia nudus esse probaris. qui tam insipienter nuditatem tuam queris operire pulchram nempe atque varijs distincta coloribus

attendis nubeculam qua vestiri desideras tanto imprudentius quanto vanius. Hac enim ad momentum cooperitur dum mox euanesceret nature sue iura persolvens. quid aliud restaret nisi prememorata duplex nuditas que in te manifestius appareret. Que nam forte inquit es hec nubecula. Scito eam fore hanc quam appetis mundanam felicitatem. utpote ex rebus mortalibus compositam. quas boetiana illa consolatrix nube vti proxime commemoratum est appellauit. cuius nubis varijs atque vanis tanquam minime durabilibus coloribus allectus ac deceptus queris velut idumeto. tue consulere nuditati. Quod vane. Quid enim vanius aut inanius quam velle supindui vanitate. Profecto vana presus est vestis illa nubea. admodum leuis citoque dispendis. nubecule sub sole generate. nam ita inducit atque breui expositione ad intellectum perducit dictum ecclesiasticus liber ille decretorum. Cuncta inquit que sub sole sunt. id est que tempore vicissitudines recipiunt. non tamen modo vanitas que omni creature ratione mutabilitatis inest sed etiam vanitas vanitatum varietate permutatis quam recipiunt dicuntur esse.

¶ VI. CONSIDERATIO.

Sexta puella tristem illum famelicum atque ut satietur frustra laborantem coniciens. ipsum alloquitur in hunc modum. O homo ut quid ita mundane felicitatis ex careria cruciaris. Dic queso quod in ea utilitatem queris. forsitan dices. famelicus ego sum. ea quero satiare. Sed quid ita. Nescis quod res huiusmodi que mundanam felicitatem constituunt satiare nequeunt. relinquunt famelicos. atque generaliter parum aut nihil presunt. plurimumque obsunt. Vis scire primo quod non presunt. audi sapientem qui de rebus et quibus mundana componitur felicitas gloriante. sic tandem dicturos affirmat. quid nobis presunt superbia. aut diuitiarum iactantia. quid nobis contulit. quasi dicant. nihil. Sed et pater clareuallensis de eisde rebus sic dicit. quid profuit illis superbia. quid diuitiarum iactantia. Breuis leticia. mundi potentia. Vana voluptas. magna familia. mala concupiscentia post voluptatem. ubi iocunditas. ubi risus. ubi iactantia. ubi arrogancia. Heu de tanta leticia quanta tristitia. hec pater ille. Si dicatur. sunt qui dem hec in memoria. parum hoc valet. Audi prosperum. Diuitis inquit maiorum nobilitate te iactans de patria. de pulchritudine corporis et honoribus qui tibi ab hominibus deferuntur te exaltas. respice te ipsum. quia terra es. et in terram ibis. circumspice eos qui ante te similibus fulsere splendoribus. Vbi sunt quos ambiebant ciuium potentatus. Vbi insuperabiles oratores. Vbi qui conuenientius festa disponebant. Vbi equorum splendidi nitores. Vbi exercituum duces. Vbi sacrae et tyranni. nonne omnia puluis. nonne omnia fauilla. nonne in paucis versibus vite eorum memoria est. respice sepulchrum et vide quis seruus. Quis dominus. quis diues. discerne si potes forte a debili pulchrum a deforme

Audi rursus quid veritas dicat. quid inquit prodest homini si vni
uersum mundum lucretur. anime vero sue detrimentum faciat.
Duo sane hic copulat. lucrum mundi. et anime detrimentum. innu-
ens plane. quoniam primum sine secundo nemo est qui consequat.
Audi denique quod hoc in loco insignis ille dixerit presbiter ieronimus.
omnes quasi mundane felicitatis periculas egregie comprehendens
Si inquit habeas sapientiam salomonis. si fortitudinem sampsonis.
si longeuitatem enoch. si diuitias cressi. potestatem octauiani. quid
psunt hec. cum tandem caro. datur vermibus. et anima demouibus
cu diuite sine fine crucianda. **V**is rursus scire quod mundana felicitatem
dponetia que utique exteriora sunt facere nequeunt. eisque facia-
ri querentibus non modo psunt minima. sed et obsunt. **V**is inquit hoc sci-
re. **I**nterroga patrem et dicet tibi. **Q**ue inquires patrem. **E**cce magis
pater augustinus confessionum libro idipsum confitetur. **V**olentes inquit
gaudere forissecus facile euanescent et effunduntur in ea que videntur
et non sunt. et ymagines eorum famelica cogitatione lambunt. hec pa-
ter ille. cuius hoc verbo egregio non tam videri potest propositum quam pal-
pari. **Q**uis enim tam insipiens tanquam delirus. qui lambendo ymagines in
speculo. aut que apparent in somnio crederet famelicus faciri. dicere
te psia somniat esuriens et comedit. cum autem exprogefactus fuerit
lassus adhuc esurit. et anima eius vacua est. **Q**uid igitur prodest fameli-
cis si dictas lambant ymagines. in eiusmodi rebus forissecis gau-
dere cupientes. ymmo patet quod et obest. **I**psi namque ut pater dicit. ef-
funduntur in ea que videntur et non sunt. et ymagines eorum fameli-
ca cogitatione lambunt. quo profecto fieri potest per facile quod quemadmo-
dum canis secundum fabulam apparentem in aqua ymaginem casei prende-
re volens et preandere. dum os aperuit. verum caseum quem ore gestaue-
rat mox confusus amisit. **I**ta etiam hijs veram felicitatem. siue secundum spe-
riam. siue secundum radicem caritatis que principium est merendi iam in-
tra se positam. et secundum seminales rationem gratie inchoatam. ac-
tandem secundum consumationem future glorie in intima mentis sede con-
stitutam. diffusibiliter amittunt. qui felicitatem exteriori petunt dum mun-
danam in quibusdam forissecis consistentem felicitatem ore cordis in-
hyantes in ea que videntur et non sunt effunduntur et lambere eorum
ymagines seu preendere satagunt. contra quos illa profunda preedita
ratione boetiana consolatrix exclamat dicens. quod vos o moles exteriori
petitis intra vos positam felicitatem. error vos in scitiaque confundit.
quid nisi confundantur. cum super eorum que non sunt ymagines
effundantur. **I**ta sane ut non modo id quod habent amittant.
verum etiam ipsi ut dicit pater facile euanescent. **C**ur non ita.
Ex quo enim effunduntur in vana quedam et vacua. quid miri si id
circo eorum ipsi vanis euanescent. et velut somniantium ymagines que
cito pertranseunt. **P**rimo namque de ipso qui ob laudem diuitias et po-
tencias. felix censeri solet in hoc seculo. in libro job aperte dicitur

velut somniū auolans nō inuenietur. trāsibit velut visio nocturna
Cui sententię plane concordat psalmigraph⁹. Ecce inquit ipi pec-
catores et abundantes in seculo obtinuerunt diuitias. et sequitur
velut somnium surgentium domine in ciuitate tua ymaginem ipso-
rum ad nihilū rediges. Quoniam igit⁹ secundum hec mundanam
felicitem componentia non modo transeuntū instar ymaginem
ad faciendum famelicū minus p̄sunt. Verum etiā intantum obsunt
q̄ non sine vere felicitatis piculo sibi innitentem velut ymagines
euanesce faciant. liquet manifeste q̄ is vane conturbatur homo
cui solum tam vana desunt. Id em̄ est fortassis qd̄ tangere psalmi-
graph⁹ intendebat cū dicebat. Veruntū i ymagine pertransit hō.
sed et frustra conturbatur. **LVII. CONSIDERATIO.**

Sextima puella acuta iudicō iam hominem tristem ad caducū
morbum dispositum mox ipius in facie deprehendit. qm̄ obre
sic locuta est. Nescis o homo q̄ mūdane per carentiam felicitatis
magnum atq; desiderandū periculi remedium assequeris. tu etenim
inde contra abhominabile illum morbum quē anthronomacice ma-
lum morbū appellant tutior eris. animaduerte qlibet in reb⁹ mū-
dana consistat felicitas. q̄ si nescias. tulliiū consule. Hic vero v̄tutē
excipiens omnia inquit alia caduca sunt. Idem etiam abundantes
felicitatis dicit esse egentē virtutis. Igitur certum habeas q̄ h̄ fe-
licitas virtutis ex p̄s. reb⁹ consistit nō in alijs q̄ caducis. quib⁹ p̄-
fecto si inheres cū caducis caduc⁹ eris. necesse est quippe cadu-
ce rei tam contagiosi inest morbi condicō q̄ qui labenti inmitur.
restat vt cum labente labat⁹. quemadmodū et in simili dñs ait per
prophetā. ambulauerunt post vanitatē. et vani facti sunt. Ne igit⁹
ore cordis abhominabile spumante desiderium rerum e quibus in
felix illa componit⁹ felicitas superfluitate iam pene spiritu suffo-
cato cum caducis caduc⁹ fact⁹. aut in aquā prolabaris p̄fundarū
atq; volubiliū cogitatorum continue sollicitudinis ad modū aq̄
voraginosę totum hominem absorbentis. aut in igne forte cadas
estuantis auaricie. ne dicam verisimiliter et gehenne non tam pa-
tienter q̄ libenter atq; p̄sus gratulanter carere velis tam morbi-
da atq; imūda mūdane felicitate. **V**erū si q̄s ipsi sibi bladiēs for-
sitan dixerit. Morb⁹ ille omniatus. non est nisi metaphoricus. nō re-
alis. Is p̄fecto erzare cōuincitur. si casus casui. cadens cadeti. aq̄
aque. ignis igni et cetera ceteris sibi p̄porcionalibus comparent⁹.
Nonne enim hic casus turpior atq; molestior quo cadit homo inte-
rior. q̄ ille quo exterior. minime etiā mi⁹ est periculosus casus in a-
quā qua corpus mergitur et raro tū sub mersione periclitatur. q̄ q̄
quis cadit illam in voraginem qua spiritus absorbetur. et perraro
aut difficulter a periculo liberatur. Nonne deniq; et intolerabi-
lior est casus in ignem qui v̄rit animas aut tandem corpus et ani-
mam atq; eternaliter v̄rit. q̄ in ignē q̄ vrere nouit t̄mō breui tpe

solum corp⁹ quiq; velut pictus respectu ignis alteri⁹ reputatur.
Restat igitur ut h̄ attendēs nichil min⁹ q̄ morbū illū caducū pa-
tiētibus mūdane tūmeat felicitati sociari . que cōsistere dinoscitur
in caducis q̄ nimirū nō mō ut otiosa sunt timenda . verū etiā pe-
nit⁹ tanq̄ vilia atq; abhomiabilia sunt sp̄nēda dicere patre soli
loq̄o . nichil aliud scio nisi fluxa et caduca sp̄nēda esse . certa et
eterna req̄renda .

C. VIII. CONSIDERATIO.

Octava puella tristem illum ip̄a sua querulosa tristitia ex mun-
dane p̄iuatōe felicitatis orta tanq̄ certo iudicō dicit eē pec-
catorem . quid ni dixerit . Quippe de immuni a peccatis dictū no-
uim⁹ nō contristabit iustum q̄d quid ei acciderit . nec obstat q̄ xpm̄
iustissimū dixisse scim⁹ . tristis est anima mea vsq; ad mortē . naz ali-
ud est q̄n passio tristicie ex rōe p̄eua assumi⁹ ut in xpo . et aliud q̄n
racō a passione tristicie p̄uenit⁹ et ab ea absorbet⁹ . put accidit i in-
iusto . ad contristatū itaq; sic ait . O homo cur tā anxie d̄ felicitatis
hui⁹ carentia querularis⁹ . q̄ si h̄eres tūc primo felix esse cupiēs sū-
me infelix esses . Est equidē hec felicitas nature tā degeneris . q̄ et
si cūctis sit periculi . maxime tñ p̄cipuis suis amatorib⁹ aduersatur
Ita sane ut eos summe destituat ac cōstituat infelices . Qua in re si
forsan dubites scireq; velis qui sint ei⁹ p̄cipui amatores . Reuera
nō s̄cti . nō iusti . nō boni . s; hoies peccatores . Habēt nāq; boni si-
ue iusti penes se que i intimo mentis cōspiciāt penentrali quedā in-
terna . p̄spiciūt quoq; an se quedā eterna . suspiciūt et sup̄a se cre-
bri⁹ ad sup̄na quoz sic amore rapiunt⁹ . q̄ ad externa aut nūq; auc-
raro . aut tenuiter afficiant⁹ . **O**ro si rursus dubites an id esse
possit ut dictos suos amatores mūdana felicitas summe d̄stituat i
felices . aut qua hoc cōtingere soleat rōne . p̄cedat i mediū magn⁹
ille pater augustin⁹ . sensumq; suū hac in re dilucide maifestet . Ec-
ce cui inq̄ licētia iniquitatis eripit⁹ . Vtiliter vincit⁹ . q̄ nichil infe-
lici⁹ felicitate peccatiū . qua penalis nutrit⁹ impietas . et mala volū-
tas velut hostis interior roborat⁹ . Sed p̄ diuersa et aduersa corda
mortaliū felices res huānas putāt cū tectorū splēdor attēdi⁹ . et la-
bes n̄ atēdi⁹ aimoz . cū theatroz . moles exstruūt⁹ . et effodiūt⁹ fun-
dānta v̄tutū . cū gloriosa est effusionis isania . et opa misericordie
derident⁹ . cū ex h̄is que diuitib⁹ abundant luxuriant⁹ hystriones .
et necessaria vix habēt paupes . Nec si de⁹ pollere p̄mittat . tūc in-
dignat⁹ graui⁹ . hec si impunita dimittit . tūc punit infestius . cū ve-
ro eiecerit subsidiū vitiōz . et copiosas libidines inopes reddit . mi-
sericorditer aduersat⁹ . h̄ pater p̄dictus . Ex cui⁹ sententia tam egre-
gia tanq; dilucida plane sequet⁹ . q̄ mūdane felicitatis subtractio
tanq̄ diuine miseratōnis signum euidens poti⁹ esse debet . p̄cipue
peccatozib⁹ cā gaudiū q̄ meroris .

C. IX. CONSIDERATIO.

Aona puella hominē illū tristē ip̄ouide atq; forte sup̄na q̄dā
ignozātia . multiplicari cupientem d̄siderans . ip̄m aggredit⁹

hoc sermone. **Q**si cognouisses et tu. quanta te mala ex mundana
felicitate incurfarent eius ex carentia nō doleres. sed gaudendum
magis sentire. **H**ec siquidem non in vno aliquo bono copioso oīa
in se bona cōtinente quemadmodum vera felicitas. sed in multis
quibusdam reb⁹ consistit. hoc enim vti paulo ante patuit pater il-
le magnus testatur. vbi dicit. per diuersa et aduersa corda morta-
lium felices res humanas putant. **H**oc etiam testatur phantūz pa-
ter in ethicis. ob hoc quoq; ipse psalmigraph⁹ premissis quibusdā
multis mox subiungit. beatum dixerunt populum cui hec sunt.
Porro tu vide queso diligentius. aduertatq; propensius que mala
horum natura multozū soleat operari. **D**efecto multis huiusce-
modi. non modo oneratur animus et aggrauatur. sed totus etiam
homo interior laceratur et discerpitur. **I**ta sane vt ipso quasi in mi-
nima conminuto omnis eius integritas tandem leuiter euanescat.
Vis hec scire quo pacto fiant. dictum magni patris augusti. hac
in re constituas fundamentuz. **E**cce quid dicit. **Q**uia inquit ab v-
no deo summo et vero defluxeram⁹. euaueram⁹ in multa. discissi
per multa et inherentes multis. oportebat nutu et imperio dei mi-
serantis vt multis exonerati veniremus ad vnum. **H**ec ille pater.
Et ecce cum dicit. euaueramus in multa. continuo annectit cau-
sam dicens. discissi per multa. cuius vltterius racōem reddens sub-
dit. et inherentes multis. **C**ui⁹ sciendi gratia te commoneo q; idem
vñ a quo defluximus quodam in loco spinarum nomine diuitias
insinuat. **I**dem quoq; alibi ipas etiam amabiles filias spinis cō-
parat. **S**icut lilium inquit inter spinas. sic amica mea inter filias.
pari autem rōne honor et potētia aliaq; singula e quibus confla-
t⁹ mundana felicitas. quozum etiam aculeos sepius experimur spi-
ne satis cōgrue dici possunt. **Q**uid igitur miri si tam multis huius
tanq; spinarum aculeis inherentes quolibet aliq; cordis nostri
particulam rapiēte ita discindamur. vt non iam in nobis integer
spiritus perseueret. **R**ursum quid miri si tam discissos atq; ita
quasi in minima substantialiter vana cōmunitos leuiter euanesce-
re nos contingat. **S**ane hijs punctulis ordine prepostero de-
monstratis. id quod premōstrari debuerat. scilicet q; animus homi-
nis dictis subactus multis tanq; terrestri pondere onustior fact⁹
plurimum aggrauetur nunc breui ostendam. **P**rocedat in medi-
um phyllo doctissimus. et de multis hijs que prenotauimus. etiam
ipse quid sentiat. vel breui sermunculo manifestet. **E**cce corpus in-
quit quod corrumpitur aggrauat animam. et terrena inhabitatio
sensum deprimit multa cogitantem. **Q** q̄ certa sententia qua mun-
danam felicitatem componentium multitudo cogitationem occu-
pans. et sensum deprimens condemnatur. que sententia. taz breui-
ter extra hāc multitudinē absoluta multozū etiā expiētia d̄probat⁹

Tu quoque ipse queso considera quod dissilis est animus mundane huic ex multis deflatae felicitati inherens et ipsam detrahens. Nepe detrahens animus est velut auicula pulcherrima leuiter sese in aera ferens, et pro libito petens quoque altissima caelestis paradisi, omnique inibi ligno insidens quod cernit pulchrum visu, et ad vescendum suaue, habet nimirum et ille paradysus lignum pulchrum visu. Illic etenim omnis iustus ut palma florebit in domo domini, et sicut cedrus libani multiplicabitur, plantatur siquidem in domo domini, in atrijs domus dei nostri florebit. Illic est illa que dixit. Ego quasi vitis fructificavi suauitatem odoris, et flores mei fructus honoris et honestatis. Illa que dixit. Sicut cedrus exaltata sum in libano, et sicut cyprus in monte syon quasi palma exaltata sum in cades, et quasi plantatio rose in iericho, quasi oliua speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum iuxta aquam in plateis. Sicut cynamomum et balsamum aromatizans odorem dedi, et quasi mirra electa dedi suauitatem odoris, denique vitis illa vera illic est cuius palmites ornant celos, cuius vino inebriabuntur ab ubertate domus dei, cuius vinum letificat deum pariter et homines, cuius denique ex vino faciet dominus populo suo diuini vindemie defecate. Hijs igitur lignis visu pulcherrimis atque suauissimis ad vescendum, insidet dicta auicula alis contemplationis, volatu liberissimo sursum acta. Visuque circumspectis aquilino, rostro pacati intellectus impingit in fructus quos viderit dulciores, facile carpens uas vitis prematuras. Sed nunquid ipsam comitabitur animus mundane inhyans aut inherens felicitati. Nequaquam. Non enim preualet extendere alas. Sed nec speciem auis preferat, nisi forsitan strucionis in deserto volatu pigerrime, utpote pregrauis corpore, atque ideo terre superprime longe existentis a regno dei. Nun igitur patet dilucide quod quisque sui non inscius integritatem spiritus conseruare, animoque gestiens gaudere libero, mundana felicitate si careat, possit non immerito iocundari.

I. X. CONSIDERATIO.

Decima puella prefatum tristem minus realem indicio vulgarique magis opinione deceptum animauertens, ipsum temptat reducere modo qui sequitur ab errore. Nonne inquit si quis amicum non re sed solo nomine perdidit, aut eius amicitia, utpote cordis, non reali, sed vocali carere cepit discordantia, non modo non tritari eidem ipsi conueniet, verum etiam inde magis plurimum solari. Quid ni sic conueniat. Nam talis sepius amicus manifesto hoste periculosior inuenitur. Cur autem non de simili simile foret iudicium, ut videlicet tritari saltem nemini conueniat de vocalis solum felicitatis carentia non realis. Nunc ita, o homo seculi, fatearis necesse est. Nam sola vocalis felicitas cum quocumque non realiter sed dumtaxat vocaliter concordaret nihil ei afferret realis boni, esto quod latenter perniciem non inferret. Hunc igitur queso fateare mundanam felicitatem qualem esse existimas, realem an vocalem, appellatiuam magis an substantiam.

profecto nequā realē ē aut substātiua. s; tñ appellatiua ē seu vocal
Scrutare scripturas. et ita esse euidenti testimonio p̄probabis. **Q**ue-
 so igitur psalterizanti aures cordis accomodes. qui totū ferme mū-
 dane tenorē felicitatis plect̄. lingue tangēs sicq; succinēs. quorū
 inquies filij sicut nouelle plantatōnes a iuuentute sua. filie eorū
 cōposite. circūornate vt similitudo templi. **D**romptuaria eorū ple-
 na. eructantia ex hoc in illd. **O**ues eorū fetose. abūdantes in gressi-
 bus suis. **N**ō ē ruina macerie. neq; trāsitus. neq; clamor in plateis
 eorū. **M**ox q̄liter tenorē hui⁹ vocali cū nota vulgares d̄cinant de-
 notat ita dicēs. beatū dixerunt populū cui hec sunt. deinde volēs
 discātare vt notam cantet cōtra notā. voce d̄tinuo personat altiori.
 beat⁹ inq̄ens populus cui⁹ domin⁹ deus eius. **N**um igit̄ patet p̄-
 positum hoc cantu pulcherzimo. **V**tq; patet. **Q**uid em est dicere
 post p̄missa beatū dixerunt populum cui hec sunt. nisi felicitatez
 ex ipsis p̄missis cōpositam demōstrare solum vocalē esse. vt pote
 in dicto. siue in voce loquentiū tantum mō d̄sistentē. **Q**uid vero est
 id quod correctiue subiungit̄. beat⁹ popul⁹ cui⁹ dñs de⁹ eius. ni-
 si q̄ palam dat̄ intelligi nō eū populū cui sunt illa cuiusq; deus
 venter est. sed poti⁹ populū cui⁹ domin⁹ de⁹ ei⁹ nūc spē. tādē in
 re illā habere felicem beatitudinem substātiālē atq; realē que na-
 ta esse dinoscit̄ suū realiter cōstituere felicissimū possessorez. **L**iquet
 igit̄ demundane felicitatis carentia. vt pote vocalis tantūmodo n̄
 realis. neminē debere aliquaten⁹ d̄ristari. cū scilic; in realib⁹ bo-
 nis anime nō consistens nequaquā felicē d̄stituatur seu beatū. audi se-
 necam p̄ceptorem egregiū. hūc inq̄t doce beatū esse. nō quē vulg⁹
 vocat. s; cui om̄e bonū ī animo est.

C. XI. CONSIDERATIO.

Quoddecima puella trite illū intuita mox cernit ipsum ad falsaz
 vmbre obtinendā ymaginē puerili admodū studio laborare
Quōbrem ipsuz verbis aggressa. hanc breuiter absoluit bimenbrē
 atq; sufficientē diuisione. **T**u inq̄t qui d̄mundane felicitatis vt mi-
 ser et infelix turbaris carētia. aut veram ipsaz felicitatē existimas.
 aut nō verā. **S**i nō verā. cur ergo cruciaris de false carentia. que na-
 ta est crudeliter fallere. et tanq̄ vmbra fugitiua ab origine mun-
 di suos amatores fefellit. **D**oro si verā existimas. falsum existima-
 re facile conuinceris cum sit falsa. **H**oc est em̄ qd̄ testa⁹ illa perpe-
 dens boetiana cōsolatrix que ipsam plane falsam appellat felici-
 tatē. hoc est etiam qd̄ clareuallensis ille claro perhibens testimo-
 nio. **V**e inq̄t filijs hoīnū ab hac felicitate falsa atq; fallaci. **Q**uid
 in tam ydoneis testib⁹ fidē accomodās falsaz dixerim. que velut
 vmbra tantum vere existens felicitatis. ascendente sole iusticie bre-
 uior fit ita q̄ desup orto superuenit capitis interioris hominis ra-
 dioso lumine eiusdem solis citi⁹ pertransit et ratōnem felicitatis
 amittit. **C**uius siquidem amatores de nōnullis que ipsos in hō mū-
 do felices constituūt glorianes. tandem teste sapiēte sunt dicturi

Quid nobis profuit supbia^s aut diuitiar^{um} iactantia qd nobis otul^t
Transferunt omnia illa tanq^{am} umbra Quid ergo profctō nimiū esse
reoz puerile quēpiam aurum gemmas. v^{el} qdlibet aliud diligenter
cristari. si falso auro v^{el} gēmis falsis. aut alio falso quolibet carere
otigerit. Nunc aut vniuersum gen^{us} humanū felicitatē diligit. q^{ui}
pe synonyma sunt felicitas et beatitudo. de q^{ui} p^{ro}fata ait cōsolatrix.
Omīs mortaliū cura q^{ui} multipliciū studiōz labor exercet. diuerso
quidē calle pcedit. s^{ed} ad vnū tm beatitudinis finē nititur perueni
re. Igit^{ur} filij hominū si de false felicitatis carētia qlē mudanā esse
patuit atq^{ue} p^{ri}me patebit ipos p^{er}turbari otiterit puerile qd dā pa
ti maifesti^{us} o^{mn}probāt. **C. XII. CONSIDERATIO.**

Quoddecima puella tristem hominem blāda videt atq^{ue} mūdo
sa mundane felicitatis ouersacōne deceptū. ipsumq^{ue} temptās
cautū reddere ita ait. **O** hominū simplicissime. cuius familiaritate
potiri queris. cui^{us} ex carentia a deo grauatis. **M**ūdane inquires fe
licitatis. **C**ur ita. n^{on} em inq^{ui}es h^{ab}z amaritudiez ouersatio illi^{us}. nec te
diū diuict^{us} illi^{us}. **M**entiris plane. doct^{us} quippe es a mendace men
tiri. **D**orro de amaritudine quā negas infra te. nepti mee redarguē
dū relinquo. d^{ic}o tedio vero qd adicis immo qd falso abicis a diuictu
tecū disserā. necesse est. quis nāq^{ue} sine tedio ei diuixerit. cui^{us} nemo i
telligit p^{ro}dioma. **Q**uis nāq^{ue} inquires est talis. aīa qua ex patria ori
und^{us}. qui nō vel ab aliquo intelligi queat. **R**euera omnis mendax
hui^{us} est. atq^{ue} ideo mendaci diuivere tedij habet plurimū. **M**emini
siquidē quendā pulcre suū de mendacō seruitorem arguisse. **T**ecū
inquit nescio viuere. vis scire quare. **Q**uomodo scire tibi cōuiuere.
cū tuū nō intelligā p^{ro}dioma. **S**i quidē vsu habes dicere. nō p^{ro} ita
Si igit^{ur} ita dixeris q^{ui} nō. intelligā necesse est. **S**i vero nō p^{ro}tulez
ris pari necessitate q^{ui} ita. intelligā oportebit. **H**ic homo p^{ro}culdu
bio. egregia quadā facetia redarguit. nec dū illuz seruitorem. sed
ei^{us} poti^{us} in persona omnem etiā aliam rem mēdosam. **D**orro mun
danā felicitatē mendacē dicere non est nouum. **I**d em dudum ama
trix veri. boetiana otolatrix testata ē. cū diceret. **H**acten^{us} mēdacis
formā felicitatis ostendisse suffecerit. **Q**uid n^{on} mendacē dixerit. q^{ui}
non min^{us} persona q^{ui}uis verū. mendosa multo ampli^{us} inuenit^{ur}. vt
pote que non mentit^{ur} arbitrio vt persona potens. vel p^{ro} tpe verū
loqui. quinimo suo impetuose nature conamine a deo mentiri p^{ro}na
est. vt irrātōnali sua potestate ad vnum determinata. nullo suo ar
bitrio valeat nō mentiri. **E**rit igit^{ur} tibi ista nugigerula p^{ro}diomate
suo misero semp^{er} barbara. que celaret. si posset tanq^{am} suo nomini de
rogatē oēs i se recōditā veritatē. **M**irū igit^{ur} p^{ro}sus videbi^{us} si a deo q^{ui}
spia tali ei^{us} otetabit^{ur} barbarismo. q^{ui} tāq^{am} nullū ex diuictu tediū sen
serit. ipi^{us} ex carētia p^{er}turber^{et}. **C. XIII. CONSIDERATIO.**

Quoddecima puella signis euidentib^{us} dephendit boiem illuz
tristem mūdā felicitatē quesisse sibi amicā assumere. atq^{ue} vt

eum proposito auerteret ita ait. **O** homo nescis quod viator es. **N**escis quod itinere prope incertum vadum mundani pelagi constitutus es. necdum litus patrie attingisti. **N**escis quod te manet periculum transuadendi. **S**i igitur mundanam felicitatem amicam elegeris. incubet tibi aut amicam huius transportare. aut ab ipsa contra viri decemiam transportari. **S**i eam tu portaueris nimium erit onerosa. siquidem terrena est. in cuius compositione terre grauitas dominatur. **Q**uoniam vix viribus deficias. atque ita et ambo submergamini necesse est. aut ab illa si manu forsitan alteri cuiquam porrexit. relictus in periculo solus interibis. **P**orro si ab ipsa portari forsitan malueris. te ad sustentandum nimis debilis inuenitur. quam boetiana quippe consolatrix felicitatem fragilem appellauit. **Q**uapropter et hoc pacto idem tibi quod prius malum imminet meritionis. **Q**uid ni immineat. **N**am et ipsa te sibi nimis fragili incubentem. velut indignans precipitabit forsitan in profundum. nedum sane extraneum aliquid sed et sui ipsius. **E**tiam ipsa vorago est maris magni. in qua natate quaeritur. si delectet vix unquam poterit enatare. **N**am uti pater ille egregius clareuallensis protestatur. qui immergitur ei. ab ea absorbetur. **M**elius est igitur multo magis amica carere tam fragili. tanquam onerosa. quam tam grande periculum expectare.

C. XIII. CONSIDERATIO.

Quarta decima puella considerans tristem illum in mundanam felicitatem specialiter ob eius hilaritatem vultus oculos iniectis. vanisque speciebus iocunditatem consequendi. atque e miseriarum vndosis fluctibus enatandi occupatum. voce alloquitur compassiua. **Q**uid inquit queris infelicitatem. **N**um hilaritatem. **N**um per eam miseras queris euadere seu erumnas. **N**on enim nichil felicitate huius consequeris. fateor sane euades miseras. sed quales. aut quo pacto. **S**ic euades profecto. quod paruas et manifestas. in alias vel occultas plurimas commutabis. **Q**uo vero miseria latentis fuerit sustinenda. eo grauius vehementius cruciat intollerabilis. utpote quo de occultis malis neminem habeas consolantem. fateor rursus erumnas euades. sed totis erumnarum mediis in excessu earum constitutus. **O** quantam igitur fiduciam felicitate consequeris. **E**xilem penitus atque grauem. dum cor felicitis delicatum erumnarum impatiens. earum absque consolatore tristissimis excessibus pregrauatur. **D**enique fateor hilaritatem habet felicitas. sed veram minime. quoniam quis habeat silentam. **N**imirum occulte miserie atque erumne excessiue. verum cordis gaudium minime patiuntur. quoniam proscriptum a corde bono gaudium utrumque secundum faciem euitescere foris simant. **Q**uid ergo. **N**um velis huiusmodi consequi felicitatem. absit dicas necesse est. si tamen ita est ut dictum est. **P**recedat igitur in medium preceptorum ille imperatorie maiestatis. **S**eneca nobisque sua auctoritate certum faciat. aut credibile suadeat quod est dictum. **E**cce qui inquit felices vocantur. horum hilaritas ficta est. et grauis fiducia.

Ho quidem grauior. qz interdū non licet palam esse miseros. sed in
ter erumnas coz ipm excedentes necesse est agere felicem. h̄ ille.
Cuius ista sententia nedū sua. verū multozum etiam aliozum fulra
experientia de mundi felicibz manifestat. qz quidem et si simulato
fruatur gaudio. veris tamē hoc doloribz est permixtū. Num igit
viri tam illustis autozitas atqz experientie multiplicitas nō pote
runt sic concludere. qz a te excludant ifelicitatis tam misere appeti
tū. Defecto merito poterunt. presertim si sequentiū cōsolatōnum
testimonia attendant. que nimirū dictam sententiam declarando
de falso potitis gaudio seculi hui⁹ felicibus ostendūt quibus ve
ris doloribus saucientur. **C. XV. CONSIDERATIO.**

Quintadecima igit puella pmissaz vl̄ in parte sententiā expli
cans ait ad tristem. vt quid tam improuide mundanā tibi desi
deras. vt videt̄ felicitatē matrimonio copulari. Defecto carnal
est hec copula quā tu queris. eiusqz felicitatis labia impudica qui
bus deosculandis potiri velles. licet fauo cōpares distillantī. no
uissima tamē eius. p̄mmo quoqz et media. magis q̄ absinthium sunt
amara. sane quid amari⁹ est prole⁹ q̄ proculdubio tibi pariet vxoz
hec adultera. Qm̄ inq̄es. Defecto nō sancta felicitas. aut perpet
tua. sed vt indigna materni nominis perpetua infelicitas odigno
vocabulo est poti⁹ q̄ felicitas appellanda. vt sic matris forsitan
binomie nomen alterz forciat. Nimirum hec filia ceca est. cerui
cosa ē. furiosa est. suspicōsa est. crudeli liuore infectiua ē. Deniqz
vrenti inuidia cruciatua est. Siquidē in quadam illi⁹ clareuallē
sis sententia p̄clara dictū nomē eius ponitur. descriptōqz suppo
nitur. cōtinens omnia mala ista amarissima. que ipse vna cuz partu
eiusdem filie menstruose magne explicando sic ait. Quantam inq̄
putas infelicitatē hec ipsa tā vana felicitas parit. hic cecitas coz
dis. hic ceruicosus furoz et animositas. hic suspitōis labor anxio.
hinc liuoris crudele tormentū. et cremantis inuidie miserior q̄ mi
serabilior cruciat⁹. h̄ ille. Quis igit̄ tam insanus tamqz vesanus.
qui non infelicē partū hui⁹ pertimescat. aut non prouide feliciter
querat dirimi spōsalia infelicia cum matre forsitan iam contracta.
Verum si p̄missum de ipsius amaritudine testimoniū non suffi
ciat. audiat̄ et ali⁹ pater. Mundana inquit felicitas multis amari
tudinibz est respersa. Nouit ille qui dixit. risus dolore miscebitur.
et extrema gaudij luctus occupat. subito cum non suspicat̄ in for
tuniū accidit. calamitas irruit. mors inuadit. mors intercipit quā
nullus euadit. **C. XVI. CONSIDERATIO.**

Sextadecima puella suspicata tristem illum cum mundana iam
felicitate matrimoniū vel clandestinum contraxisse. cupiensqz
ipsum efficaci suadela ad celebratōnez diuozcij permonere. sic ait
Quis tam ignau⁹. quis tam stolidus. q̄s tam proprie salutis im
memoz. qui tristaret̄ et nō gauderet poti⁹ de carētia fallacis spōse.

aut qui l' habite dephēdēs fallacias ab ea nō desideret p̄ diuorciū
separi. **D**ozro tenore p̄ntium vniuersi qui sibi mundanam forsan d̄
sponlarunt felicitatem ip̄am nouerint. nō modo fallacē esse. s̄ fal
lacib⁹ poti⁹ malicijs. et maliciosi fallacijs abundare. an nō hijs
abundet que loyca illa garrula fallacōz inuenit⁹. **I**lla enim tredec
cim fallaciaꝝ numero est cōtenta. **I**sta vero infinitis fallacijs virū
sui zelotipum aggredit⁹ seducēdum. **C**ur igitur eam nō dixerim ma
licōsis fallacijs abundare. qđ dixisse nō vereor si etiā in pertransi
bili fallaciaꝝ ei⁹ infinitate relicta s̄mo contrahat⁹ ad finitas qđ
dam ip̄i⁹ malicias atqz certas. **C**uius nimirū machinatōnes primo
poterunt fallacib⁹ d̄alide malicijs cōparari. **I**lla etem̄ verbis suis
fallacib⁹ sampsonē robustissimum capi. exoculariqz p̄ consequens
pcurauit. atqz ita qđ dirum virus viro nimis credulo in verborum
fallaci dulcedine p̄pinauit. **H**ec autem etiā ab origine mundi in se
credentes fefellit. omniqz suo talia p̄pinat lactea pocula zelatori.
que ip̄m sua virulenta dulcedine tandem interimat. si non fuerit a
maro quodam antidoto cici⁹ ablactatus. **M**irum huius a fallaci
eius dulcedine formam fore ablactacōnis magnus ille pater insi
nuat augustin⁹. **D**e⁹ inquit felicitatib⁹ terzenis amaritudines mi
scet. vt alia querat⁹ felicitas cui⁹ dulcedo nō est fallax. hoc autem
dicit quasi senserit blandam mundane felicitatis dulcedinē falla
cem esse. **H**inc nāqz et alibi de mundo testatur. qđ bland⁹ sit piculo
sior qđ molestus. **R**ursum cur em̄ dixerim p̄fatam felicitatem ma
liciosis fallacijs abundare. que iob illi⁹ p̄ncipis milicie seu po
ti⁹ malicie dolum imitat⁹. **I**lle siquidē in regū libro amasam legi
tur occidisse. dum ip̄m p̄ mentū tenuisset. et in signū amicie salu
tasset. **H**ec autē etiam suum amasam. id est amasiuz dum ip̄m saluta
uerit arridendo. sui⁹ p̄uocarit in amplexum. tandē sibi in modō sū
vt neptis mea prius commemorat absorbet in interitum. **A**tqz ita
sui ip̄ius equiuocatōne miserum illū quem felicē fallaciter denoi
nat. constituit veraciter infelicem. **S**ed quis vnqđ forte inquires
audiuit tale. aut vidit huic simile. vt felicitas infelicez constituat
aut miserum faciat. **O**lane hanc fateor dubitatōnem absurdam nō
esse. tamen scito taliter absoluendā. **E**cce ista viricida fallere nouit.
non sui tantum nominis equiuocatōne. verum etiā p̄ fallaciā quā
loyci s̄m quid et simpliciter solent appellare. **I**p̄a quidem vt soroz
teti git binomia est. ita sane vt dicta felicitas s̄m quid alio quodā
modo p̄ congruo magisqz simpliciter infelicitas appelletur. **Q**uid
igitur miri si existens infelicitas constituerit infelicem. atqz i hūc
modum repudiari meruerit. dum sub falso nomine felicitatis se oñ
derit tam fallacem. **H** sunt em̄ que de ista infelici felicitate felix s̄
mo perhibet patris clare vallis felicijs recordationis. **S**i cui in
quit forte videt⁹. in terzenaz rerum affluentia concupita felicitas
aridere. eo ip̄o infelicioz ē quo vehemēt⁹ ip̄az p̄ felicitate aplecti⁹

infelicitatem . aut magis immergitur ei et absorbetur ab ea . **V**e filiis hominum ab hac felicitate falsa atque fallaci . **H**ec ille . de illa . cuius puncta sententiae si diligenter retuleris ad praemissa . singula singulis respondebunt . atque ita talia repies contra mundanam illam felicitatem testimonium . quod ipsi eisdem libellum repudij dare si deferas . stultissimum hominum comprobabis . **CXVII. CONSIDERATIO.**

Decima septima puella volens declarare quod mundana felicitas suam per amplexum non modo filiis hominum ut praemittitur ve inducat . verum etiam hominum filiabus . atque ipsius praecipue sponsae dei sic ait . sermonem dirigens in commune . **O** quam improvide persona quis mundane felicitati amplexum exhibet tanquam socie vel amice . **T**at enim illa velut contempnens illo se auerit ab amplexu . et sic confusas reliquerit exhibentem . aut forte quod deterius est etiam ipsa in exhibentem viceversa stringit amplexum . **C**ur autem homo deterius . **P**rofecto persona que id desiderat . quid aliud appetit quam ante partum in se perire . nisi siquae habeat nobilissimum conceptum . **A**dmirum sponsa dei illa quam fecit ipse in adiutorium simile sibi . mens scilicet humana ad ymaginem et similitudinem dei facta . utique et ab eo ac in adiutorium sibi spirituales partem nobilissimum praecreandi . **H**ec per ipsum patrem pulcherrimum . ipsa quoque pulchra nimis nonnumquam velut infantulum intellectualem pulcherrimum verbum concipit partu sacrandam diuino . **V**erum quem . admodum magnus ille ambrosius qui dicens . non omnes sunt sicut maria . ut dum concipiunt . verbum partant . sunt autem que abortiuum excludunt verbum antequam partant . **I**ta quoque et sponsam altissimi diuinitus impregnatam illa mundana felicitas si forsitan ei fuerit familiaris sociata de facili faciet abortire . partu illo diuino eius miserum per amplexum suffocato . sollicitudo namque seculi et fallacia diuitiarum dicte essentiales felicitati suffocant verbum . **O** quale verbum . **O** verbum cuius . verbum bonum et suauis . verbum vite . verbum ens altissimi . caste generationis productione . **H**eu heu quod tam alta progenies per infelicis felicitatis societate sic perditur . sic miserabiliter suffocatur . **R**estat proinde ut audiat sponsa dei veri salomonis in iudicio constituta . filius tuus mortuus est . **R**estat quoque exinde ut merito commoueantur omnia viscera eius . **O** quantum luctus . quantum ve dolor eam manet orbatam prole magnifici germinis . **R**achel ista prolem proleget necesse est . nec velit consolari . quod non est . **Q**uis igitur tam infelicem mundane felicitatis amplexum deinceps non horreat . quo infans iste deiformis exultans in utero ante profecte iocunditatis solacia que praestaret . praefocatur in ortu . qua extincta prole . pater cum illa omnia bona parte hereditatis nunquam recuperanda forsitan amittitur . longe igitur absit illa felicitas tam infelix que societatis sub specie in dei sponsam stringit amplexum eiusque tali pacto deceptum extinguit adeo grossum . **CXVIII. CONSIDERATIO.**

Decima octava puella ad tristitiam sic ait . quomodo de carere seu eius ob amissionem quae tristabitur quod nociuum est . immo quomodo potius non

gauderet si malū ē et nociuū. **S**z qđ pfecto felicitatē mūdānā h̄re
pculdubio p̄stat h̄nti nō modicū nocumētī. Ip̄m etē h̄ntē faciat
plane negligere. aut negligētē querere. Verū bonū atqz summum
expiētia attestāte. Quis em̄ horū quēpiā q̄ mūdāna gaudere visus
est felicitate. vel aliqñ cū apl̄o dixisse recordat̄. cupio dissolui et
esse cū xp̄o. Vt quidē ecōtra mala q̄ nos hic p̄mūt ad deū ire opel-
lunt. aliāqz vitā vere felicē et ois infelicitatis miserā finiētē de-
siderare et querere faciūt. **CLXIX. CONSIDERATIO.**

Decimanona puella ad tristē ait. nōne admodū cōsolatoriū de-
bet esse. carere signo damnatōnis p̄petue. **S**z quis est q̄ abigat
felicē esse ī hoc seculo p̄petue miserie signū esse. qđ pfecto signū
vl̄ nūq̄ vl̄ raro fallit. Vt qz sic est iuxta cōmune p̄uerbiū illd̄ quo
dici solet. q̄ nemo duo regna celoz h̄re poterit. vnū videlicz hic.
et reliquū in futuro. audi venerabilez jeronimū. Difficile inq̄t. imo
impossibile est vt et p̄ntibz et futuris q̄s fruatur bonis. vt et hic v̄t-
trē. et ibi mentē impleat. vt d̄ delicijs ad delicias trāseat. et ī vtro-
qz seculo sit beatz. vt interea et in celo appeat gloriosus. vñ et ille
sanctz job mūdāna quozūdā felicitate expoita de ip̄is sic claudit.
ducūt ī bonis dies suos. et in p̄ucto ad inferna descendunt. Dices
forte. icōueniēs ē hoc testioniū. qđ de solis impijs dictuz esse d̄stat
Sz sic dicenti dici p̄t. qđ de teip̄o dices. Num meminīs q̄ nescit hō
an odio vl̄ amore dignz sit. q̄s igit̄ te secuz faciet n̄ te esse adhuc
de numero impioz. Quapropter et tu quidē merito de mūdāne fe-
licitis carētia gaudere poteris tāq̄ de ei⁹ carētia. qđ vl̄ impijs si-
gnū est eterne dānatōis. **CLXX. CONSIDERATIO.**

Quiesima puella tristi sic loq̄tur. Mi frater. h̄m̄ citra patriam
in exilio cōstitutū. tēdentēqz ad ip̄am p̄riam ḡtam. delicōsam.
oibus bonis copiosam. aut quēq̄ de summis statibz ambiētē. vix
posset magis aliqđ d̄solari q̄ signū aliqđ nedū p̄babile. sed vix vn-
q̄ fallibile ad p̄riam hui⁹ pueniēdi. aut statū illū summū d̄sequen-
di. esto etiā q̄ signū illd̄ s̄m̄ sui absolutā rōnem foret p̄ breui tpe
admodū tediosum. credo fateri quēlibz ita esse. **S**z qđ. ecce carere
aut priuari felicitate mūdāna. esseqz mūdānoz hoīm iudicō h̄o in
exilio ifelicē. signū ē vix vnq̄ aut nūq̄ fallibile declinādi terzā il-
lā tenebrosaz et optā mortis caligie. pueniēdiqz ad p̄riaz claritatē
eterne. p̄riam ḡtā. plenā delicijs. in q̄ de⁹ se diligētibz p̄parauit.
que nec ocul⁹ vidit. nec auris audiuit. nec in cor hoīs ascēdit. in
qua p̄riā stat⁹ ihabitaciū esse dinoscit̄ oim bonoz aggregatōe p̄-
fect⁹. stat⁹ b̄t̄fic⁹. stat⁹qz pacific⁹. tot⁹ humani desiderij d̄pleti.
u⁹. Sicqz dictū signū extēdit se ad significādū assecutōz summi sta-
tus. Vñ hoc. **D**efectō diuinā p̄ misericordiā hoc p̄bat̄. Si em̄ di-
uina iusticia quēq̄ habere duo regna celoz nō patit̄. hic videlicz
et in futuro. vti prius meā dixisse memini d̄sodalē. p̄i rōe nec d̄ina
misericordia eūdē hominē cristianū hic et ī futuro miserū eē pacie⁹

An non quanta est diuina iusticia ad felices huius seculi condemnanda, dum tantam esse concesseris diuinam misericordiam ad miseros in hoc seculo saluandum in futuro. **V**t contrario felicibus de miseris affirmemus. ducunt in malis dies suos, et in puncto ad celestia regna ascendunt. **N**ec obstat quorundam mala vita plena miserijs, quae videntur esse miseri hic et in futuro. **N**empe quod praedictum est, de veris intelligitur christianis, non de infidelibus, vel hereticis, siue scismaticis. **H**ij namque qualiter exeat hac de luce, diuino arbitror iudicio relinquendum. **S**ufficit autem quod teneat regula de veris christianis quibus loquor, qui non ob aliquam heresim decesserint obstinati. **E**t quid miri si in illis fallat regula antedicta in diuina misericordia fundata, cum tales vel ipsi misericordie presumptuosius innitantur, vel ab ipsa se proorsus auertant, utpote desperati. **A**liiter nempe non reos fallere aliquatenus regulam prius dictam. **Q**uia ulterius regulam per ipsam diuinam iustitiam clare liquet veram esse. **Q**uipe nemo est qui ambigat iustum esse deum. **I**ustus vero quomodo esset, cum hinc cursum seculi pijs impijs feliciores noscatur, nisi ipsis pijs praesens infelicitas future vite felicitate ipsos debere de seque euidetur praemonstraret, utpote quibus in ista vita miseris, exantibus largitor bonorum omnium, aliud in vita alia melius reseruauerit. **S**iquidem de piorum miseria dicit ipse apostolus paulus, omnes qui pie volunt viuere in christo, persecutio patient. **D**e ipiorum vero praesentis felicitate propheta ieremias, hunc in modum dixerit. **Q**uare via iporum prosperat, bene est omnibus quae paruari caetur et iniqum agunt, platanis eos et radicem miserunt, proficiunt et faciunt fructum, prope es ori eorum, et longe a renibus eorum. **S**imiliter dixerit sanctus iob. **Q**uare inquit impij viuunt, sublimati sunt, confortatiqum diuitijs, semine eorum permanet coram eis, propinquorum turba et nepotum in conspectu eorum, domus eorum secure sunt et pacate, et non est uigila dei super illos, egrediuntur quasi greges puuli eorum, et infantes eorum exultant iustibus, tenent tympanum et citaram, et gaudet ad sonitum organi. **D**e hijs etiam loquitur sanctus dauid, dextera inquit eorum dextera iniquitatis, quorum filij sicut nouelle plantaciones in iuuetute sua. **E**ilie eorum dpositae, circumornate ut similitudo templi. **D**romptuaria eorum plena, eructancia ex hoc in illud. **O**ues eorum fetose abundantes in gressibus suis, boues eorum crasse. **N**on est ruina macerie, neque transit, neque clamor in plateis eorum. **B**eatum dixerunt populum cui haec sunt. **E**t. **F**uerit ergo boni christiani ipsa sua praesentis infelicitate seu mundane felicitatis carentia signum efficacis sperande felicitatis in futuro, quemadmodum felices in hoc seculo signum habent damnationis eterne, de quibus eorum prius declarata felicitate temporalis, ipse sanctus iob concludit dicens. **D**ucunt in bonis dies suos, et in puncto ad inferna descendunt. **I**usto igitur dei iudicio videtur haec facta diuisio, ut hijs quae pie vixerit felicitate ea careant quae in terra, hijs vero quae felices fuerint careant ea quae est in celo. **N**imirum haec diuisionem inter eos glosa quaedam egregie maifestat

spemq; bonorum xpianorum ifelicium in pnti similiter insinuat ita dicens
Ne indignemini si mali in mundo floret. si vos patimini. qz non est xpiane
dignitatis in temporalibus exaltari. sed potius deprimi. mali nihil habent in celo.
vos nihil in mundo. sed spe illius boni ad quod tenditis quod quod in via contingat
gaudere debetis. nihil est unde doleatis. non dubitetis. **H** illa glosa
Boni igitur xpiani tristari non habent si ea felicitate careant que sue non con-
gruit dignitati. quanto solati potius gaudeant salutis sue ex signo tam
pclaro iuxta doctrinam applicam. spe gaudentes iuste dei dispensationi in hac
parte securi inicitentes. nam et ille hugo regularis eadem in materia ex hu-
ius dispensatione diuina sue sumit considerationis fortissimum argumentum

C. XXI. CONSIDERATIO.

Quiescens prima puella in medium procedens taliter est locuta. **O** frater
mi quod possis esse adeo dulce quod permixtum felle non reddere insipidum
quo etiam pacto sine tristitia eius caritatem quousque amator dulcedis pate-
retur. **H**uc autem exprobratos latere non autumo quoniam mundane felicitatis meli-
tractum multiplicis quod felle amaritudinis sic permixtum. audi exprobratum
illum boetium super hoc admirantem. **Q**uoniam multis inquit amaritudinibus humane
felicitatis dulcedo respersa est. **D**e quo loquens et quodam innocens. sic ait.
mundana quippe felicitas multis amaritudinibus est respersa. nouit ille qui di-
xit. risus dolore miscebitur. igitur frater dignum passus reputo ut eiusdem
caritatem sine tristitia patiaris.

C. XXII. CONSIDERATIO.

Quiescens secunda puella postmodum sic ait. **C**ur tristaris. **Q**uis
tam insipiens cui non esset consolatorum ab iniquo malo supportari. **V**is
autem scire quod iniquum malum duxerim appellandum. profecto passus iniquum
malum mundanam felicitatem esse scito. **N**on non crederes magno impatentie
maiestatis **S**enece dico illi illustri qui sic ait. **R**es est iniqua felicitas
ipsa se exagitat mouet cerebrum non uno genere alios in aliud irrat.
hos in potentiam. alios in luxuriam. hos inflat. hos mollit. et totos resol-
uit. **H** ille quare ab hac tam iniqua supportari consolatori non modice depu-
tandum.

C. XXIII. CONSIDERATIO.

Quiescens tertia puella tristis sic alloquitur. **A**duerto frater quod sine omni
miseria sola velles felicitate gaudere et in ea lasciuire. **S**ed re-
uera non sic miseriam fugere passus cogitasti. inde posses miseriam incur-
rere quousque. **C**ur non potius te consideras fore christi militem. si tamen existis cri-
stianus. **N**eque militia est vita hominis super terram. id est quanto tempore icola fueris in
terris ecclesie militans. **S**ed quod. **P**rofecto miseriam scias esse mili-
tes. qui felicitate sua otiosi vacant otio. deliciis dediti. qui nec temporalis ex-
ercitio usum armorum habent. nec spirituali bello sunt apti. per arma iusticie
virtutis dei quantum ad utrumque inertia torpescunt. **V**is autem scire
quod felicem presentis temporis consequitur hac in parte malum vere miserie. **A**udi sene-
cam illum. felicis recordationis. **M**iser inquit te reputo. quia nunquam fuisti mi-
ser. transiisti vitam et non inuenisti aduersarium. nimis fuisti miser. miseros
reputo qui nimia felicitate torpescunt. id autem est quod ad unum quousque pugne
et milite patz exemplariter in militibus regni cuiusdam quondam glosa

Hij nimirū ex quo regnū illō. et icole vident^r quidē pl⁹ regnis alijs tyali felicitate abūdasse adeo ibercia torpescēbāt. q^o impugna-
tōis tpe inuēti sunt corda pdidisse. res quoq³ et honores ac nulli-
us v^outis extitisse. necnō et eādē plagā digne meruisse. **Q**uipe in
mūdano plio merito amittit v^otutē fortitudinis militaris. q^o in spūa
li plio ab hoste ipugnat⁹ negligit assumere arma iusticie diuine v^o-
tutis. vñ et factū est vt dicti incole dtra tria spāliter vicioz gene-
ra q^o i sua torpescēte felicitate p^o alijs natōib⁹ deliquerāt. vides-
licz dtra ipoz. maximā supbiā ofusibili p^o sus huiliatōe. dtra eo-
rum auariciā rez suaz q^o si oim violēta spoliatōe. et dtra ipoz ex-
quisitā luxuriā. et ei⁹ signa vbiq³ depicta turpissime. suaz vxozuz
et filiaz sanctimonialiū quoq³ ac virginū aliaz abusu miserabili
et defloratōe g^ouiter nimis sunt puniti. **Q**ui tñ euē⁹ felicitatē ipō-
rum interzūpens. et ad sui recognitōnem eosdē deducēs. ad eternā
eos felicitatē disponere poterit deo nō puniēte bis inidipsum.

C. XXIII. CONSIDERATIO.

Quicesima q^orta puella pcedēs. i mediū triste p^o miseria sic ē allo-
cuta. **T**imeo. o amice q^o ad ea que audisti verba soroz nre
cū illo boetio diceres si auderes. specōsa q^odem ista sunt oblitaz
rethorice ac musice melle dulcedinis tñ cū audiunt^r delectāt. sed
miseris maloz altior sensus est. **I**taq³ cū h^o aurib⁹ insonare desie-
rint. infir⁹ animū meroz p^ognat. et ita est forsan vt diceres. q^o obrem
pfundiora si potero et exp^ohoria remedia necesse est introducaz.
itaq³ o amice q^oso attēdas p^o pens⁹ vba mea. **S**i cares nūc illa tātil-
la felicitate aut semp etiā antea caruisti. aut q^oq³ pri⁹ felix fuisti
quoz priore posito atq³ hoc appoito. q^o vt boetiana quedam p^osa
dicit. in oī aduersitate fortune infelicissimū gen⁹ infortunij est fu-
isse felicē. sequit^r plane q^o nūc bonū est tibi p^o ridē felicitate caruis-
se magis q^o felicē extitisse. verū si illi⁹ p^oteritā carētiam dicta ex cā
bonā censueris. restat vt et p^ontem ames tanq^o bonā. **S**ozoz em̄ alte-
ri⁹ est similima sibi. **H**ec nimirū ad h^o valet vt illō de quo dictuz ē
infelicissimū. post hac gen⁹ infortunij nō incurras. carere felicitate
si d^otingeret aliq^o. **Q**ū si obicias q^o hoc forsitā nō d^otinget. **P**ro-
fecto fallar decipis. nā et si nō d^otingeret hac i luce q^o tñ dubi-
um est. hoc ipō certi⁹ d^otingeret post hāc lucē vbi edatis flamme
cruciat⁹ felicitatē sibi p^ouiā in infelicissimū gen⁹ miserie. vl ad tē-
pus purgatoziū si nō etiā absq³ termino d^omutaret. an nō ita cēseas
nō misero lazaro. sed illi poti⁹ ep^oloni cōtigisse. quē sepultū in in-
ferno dixisse quondaz memineras. q^o crutior i hac flāma. **D**ozro si
a^o p^ons aut sp. aut q^oq³ felix fuisti. et infelicissimū illō gen⁹ infor-
tunij nūc causeris. illa saltē te monet gaudēdi racō. q^o p^osertim hic
p^oterita infelicitate inducta peccamia tollerabili⁹ luēs infelicissi-
mi illi⁹ gen⁹ infortunij nō te grauet i suo g^odu potōzi. **H**ēpe gen⁹
illō spēs d^oinet g^oduū diuersoz. c⁹ erroz nouissim⁹ sp^o peior ē p^ooze

C. XXV. CONSIDERATIO.

Quiesima quinta puella d' tristitia hōis sup carētia mūdane felici-
tatis q̄rulātis plurimū admirata sic ait. Quez sane mentis rei
magis anxie carētia d' tristabit. **D**oero mūdane felicitas q̄ sui carē-
tia magis anxie de cui? anxietate plurima. **B**oetiana illa d' solatrix
sic testa^r dices. Quis ē inq̄t tā d'posite felicitatis. ut nō aliq̄ ex pte
cum status sui qualitate rixetur. **A**nxia enim res est humanorū con-
dicō honorum. et que vel nunquam tota p'oueniat. vel nunquam
perpetua subsistat. **P**huic census exuberat. sed est pudori degener
sanguis. hunc ipsa nobilitas notum facit. sed ipsa angustia rei fa-
miliaris. inclusus. esse mallet ignot⁹. **I**lle utroq; circūfluus. vitam
celibē deflet. ille nupcijs. ^{liberis.} alieno cēsam nutrit. **A**lius
p'le letat⁹ filij. filie. ve delictis mest⁹ illacrimat. **I**dcirco nemo fa-
cile cū fortune sue d'ditōne d'cordat. **I**nest em̄ singulis q̄ inexptus
ignoret. expt⁹ exhorreat. **A**dde q̄ felicissimi cuiusq; delicatissimus
sensus est. et nisi ad nutū cūcta suppetāt ois aduersitatis insolens
minimis q̄busq; p'sternit. adeo p' exigua sunt que fortunatissimis
beatitudinis summa detrabūt. q̄s ē ille tā infelix q̄ cū dederit ipacie
man⁹ statū suū mutare nō optet. **L**iquet igit^r q̄ sit mortaliū rex. mi-
sera beatitudo. q̄ nec apud eq̄nimos p'petua durat. nec anxios to-
ta d'lectat. **H** illa d' solatrix. **A**d d'ceptū mūdane felicitatis egregie
puccās et iclinās. **C. XXVI. CONSIDERATIO.**

Quiesima sexta puella triste q̄rulātem duplici questiōe aggredi-
tur et d'cludit d'ra eū. **O** inq̄t cur ut infelix de miseria turba-
ris. quomō de felicitatis carētia querularis. **V**trūq; horū caret pe-
nit⁹ rōe. primū q̄dē cū nō sis añ miser q̄ turberis. **A**udi illā boetia-
nam d' solatricē de hoc loquētē. **A**deo iquit nihil est miser. nisi
d'putes d'ra q̄ btā sors ois ē eq̄nimitate tolerātis. **S**z quoq; ex e-
iusdē verbis colligi^r. quō em̄ carētia felicitatis q̄s querit^r. **I**az se-
cū habēs felicitatez. **S**z ecce boetiana illa d' solatrix ad vniuersos
filios hominū sic exclamat. **Q**uid iquit. **O** mortales extra petitis t̄-
tra vos positā felicitatē. error isciūtaq; d'fūdīt. d'fūd^r inq̄t error. nū-
miruz hoc d'vincit q̄ plurimos ḡuiter errare in via morū.

C. XXVII. CONSIDERATIO.

Quiesima septima puella triste p' miseria sic alloq̄tur. **N**ū audisti
vel q̄nq; q̄ expedit nōnunq̄ miser esse felicitate nimia carere.
Cur ergo carētia ei⁹ q̄reris. **N**ā si q̄nq; expediēs ē. elige p'pter cer-
titudinē ut sit mō. ne forsītā in futurū nō d'tingat. **I**mmo gaude po-
ti⁹. qz id mō p'sto ē qd̄ expediēs. quo sp̄ carēs miser est. **I**tidē d'fide-
res quid hac i pre p'clar⁹ ille iperatozie maiestatis p'ceptor. **S**ene-
ca scz locut⁹ est. **M**iser. iquit te reputo. qz nūq̄ fuisti miser. transi-
uisti vitā et nō iuenisti aduersariū. nimis fuisti miser. miseros repu-
to qui nimia felicitate torpescūt. **H** ille. **T**u vero forsā tacitus re-
murmuras inq̄ens i corde. miser fui vsq; in hāc horam. sufficit et

fatis ē. O si ~~vel~~ in aeterna felix essem. O si miseria deinceps carerem. Sed
vide quod cogitas. vide quod optas. vide malum quod te sequetur si cor tuum
quod desiderat assequatur. Nimita si quidem felicitate torpesceres. torpore de-
flueres. perires defluendo. **CXXVIII. CONSIDERATIO.**

Quiesima octava puella ad tristem sic locuta est. Queso attendas
illud tullianum cur inquit eam rem tam studiosae curas quam tibi multas da-
bit curas. Forte dices. quae nam est res ista. profecto res praesens huius feli-
citas est mundana quam curis utique est plena. Nonne quos hoc in mundo fe-
liciores predicamus maximis curis et sollicitudinibus subcubere vide-
mus. vnde hoc illis. De profecto quae mundi sunt curant. non quam ihesu christi. Ec-
ce quod dicit egregius ille gregorius. Ille inquit huius mundi veraciter
mala sentit. quae eius bona hyater appetit. Mala inquit sentit. Quae nam
mala. certe timores nocturnos. dulce somnum intercipientes. quod quidem
malum est sollicitudinum et curarum tumultus. quae tam dei in corde mansuetorum
perturbantes seu vastantes. quod peius immo pessimum est quemadmodum eo-
trario idem ait gregorius. Sancti viri. quae nihil habent mundi appetunt. multis percul-
dubio tumultibus in corde periuant. **CXXIX. CONSIDERATIO.**

Quiesima nona puella ad tristem de ipsa mundana felicitate de cu-
ius careria querulatur sic loquitur detrahendo. Hec inquit et si per-
grammum vicorum peccata non occideret. tamen virtutis egestatem induceret. Vnde
de elige quod malueris e duobus. virtutem aut felicitatem. ambo namque si-
de ciliare perdifficile est. aut forsitan impossibile. Vide tullianam rethori-
cam quale similiter cadentis exornationis exemplum posuerit. hominem in-
quit laudas egestem virtutis. abundantem felicitatis. Porro felici-
tati virtutem habet dubium perlegendam esse nemo non praesens expressis rationibus
dubitare permittit. Audi praefate rethorice sententiam elegantem. Omnes in-
quit bene viuendi rationes in virtute sunt collocandae. propterea quod sola virtus
in sua parte est. Omnia propter eam subiecta sunt sub fortune dinatione. Hec
ille. Sed et virtus multo felicior constituit quam mundana felicitas. in quantum
per eam excellit quam per felicitatem mundanam omnia habent. in quibus confi-
sit mundana felicitas. prout liber quidam de amore virtutum copiosus
pulchre manifestat. **CXXX. CONSIDERATIO.**

Quiesima puella satis puercta et artis physiognomiae non ignara
in tristis vultum intendens ipsum suo subtili iudicio deprehendit animam
habere puerilem. et nunquid non ad puerile spectat animam de rebus careria
mimarum perturbari. quemadmodum puerum de pomo perditum aut de tro-
co quo ludere consuevit. Sed quod nonne illum ex angusta mente beati An-
thonii habet mundana tamquam celestem et quasi de sublimi prospiciendam dixit.
se nouimus. Nemo cum despererit mundum reliquisse se arbitretur ingen-
tia. quasi diceret. immo puer et mima. ipsum ergo tristem iuxta animi sui
puerilis additionem solas sic ait. Quomodo est fili mi quod turbaris. nonne habes
quod hiis quorum carerem deploras multo melius est. noui quod cepisti duas
auiculas quae cardueles appellantur. puulas quidem sed pulcherzimas. Di-
ces mihi forte quod hac in nocte te cepisse somniaueris. et proinde fueris

admodū solat⁹. **S**3 aduertas vigilāter et adhuc ea **D**e inuenies
vigilādo. **V**bi inq̄es. certe in cauea mētis tue sic iclusas. p̄ eas nisi
volueris p̄dere nō valebis. **Q**ue nā inq̄es sunt hee auicūle cardue
les puule. et tā pulcre forme. p̄fecto deiformes sunt potētie intel
lect⁹. scz volūtas diuine volūtati d̄formate. an nō hee potētie au
cule tales carduelli merito poterūt appellari. **S**ic p̄ certo. **I**nelle
ct⁹ nāq; nedū a solis or⁹ cardine. et vsq; terre limitem. seu queq;
mūdi climata nouit p̄rāsire. verū etiā citissimo volatu se subleuat
in alta. ita vt ip̄am celi summitatē sup̄ascēdat. ad eū quidē p̄tingēs
qui celo altior veraciter p̄dicat. secūq; adducit sociā volūtate que
exp̄ssi⁹ carduelli formā h̄ns amore rubēs capitis i facie penes an
teriora sua attēdenda. queq; vna cū intellectu rostri existit p̄ acuti
quo fit vt simul xp̄o p̄ aspirate passionis tanq̄ carduo insidētēs. ne
dū p̄ gnulis donoz ei⁹ seu v̄boz semib⁹ ad refectōez colligēdis
impingūt. verū etiā ad intīmā ip̄i⁹ diuinitatē vsq; p̄tingūt. **Q**uaz
auicula⁹ solatō vtiq; musica⁹ suauiore oī alia modulātōne musi
ca p̄frues mixt ē si te res aliq̄ p̄serim de hijs mimis poterit p̄tur
bare. q̄n excellētiorib⁹ te p̄ditū poti⁹ arbitrari deberes. simile em̄
hoc essz. ac si magn⁹ q̄sq; impator et maxim⁹ i diuicijs de vni⁹ obo
li p̄ditōe forsitā quereretur.

**SECUNDOVM. CAPITVLVM. CONTINENS. CONSOLATI
ONES. SVPER. CARENTIA. MVNDANE. PROSPERITA
TIS. ET SVPER. ADVERSITATE.**

Qdo post p̄missa tristis secūd⁹ mūdana carēs p̄speritate
aduersitate v̄o plurima nō carēs ad sup̄afatā d̄nam d̄so
latrixē p̄p̄i⁹ accedit. ei⁹ p̄ remedio d̄ndo cās sue tristicie
manifestat. **E**t illa etiā sibi d̄paciēs d̄ comitātib⁹ se puel
lis. xvij. aduocat. eisq; seriōsi⁹ ip̄erat q̄ten⁹ d̄solatōi ip̄i⁹ fidelius
intēdāt.

I. CONSIDERATIO.

Prima igit⁹ puella mādati hui⁹ executrix sic tristē alloq̄tur q̄
rulosum. **C**ur inq̄t. o bōe amice oculi tui madēt p̄ tristicia. **C**ur que
rularis de p̄speritatis carētia. nescis q̄ nō modica est d̄solatō ma
gnis et insignib⁹ p̄sonis assilari. p̄parūq; d̄dicōib⁹ et q̄uib⁹ dum
mō viciōse nō sint d̄formari. **Q**uipe q̄ dign⁹ haberet⁹ cū rege ma
gno et regalib⁹ p̄sonis veste ex causa honesta lugubrē deferre. **H**^o
quidē sapiēs mallet cuz hui⁹ digōib⁹. q̄ stola iocunditatis indui
cū plebeis nulla pollētib⁹ dignitate. **S**3 q̄d⁹ nōne rex regū xp̄c dei
fili⁹ veste aspsa sanguine vt johānes testat. ceteriq; electi dei con
simili aduersitatis aspirate iduti fuere. viaq; arta et aspa qua pos
sent celos penetrare. poti⁹ q̄ via lata ducēte in p̄ditōez incessere.
Deofecto sic. **A**udi d̄ hoc magnū patrē. d̄nū inq̄t. h̄m legim⁹ do
luisse. fleuisse. obprobria et otumelias sustinuisse. ex itinere fatiga
tū fuisse. sputa. flagella. crucē suscepisse. nūq̄ tñ legim⁹ eum risisse.
nec in p̄nti p̄spatuz fuisse. **H**inc plane hic i spe gaudēt oīs electi

cū cepint aduersitatib⁹ mūdi fatigari. et nullis ei⁹ p̄speritatibus fallaciter d̄cipi. sciētes p̄culdubio n̄ aliā viā supesse p̄ quā possint celos penetrare. **H**inc est q̄ et idē dñs ait discipulis suis. bñ estis cū maledixerint vobis hōies. et p̄secuti vos fuerint. et dixerit om̄e malū aduersum vos mētētēs p̄pter me. gaudete in illa die et exultate. ecce em̄ merces v̄ra multa est in celo. **H** p̄ ille. cuius p̄ sniam edocētis si de electōz numero esse volueris. q̄ nō doleas tpe aduersitatis. vel p̄pter carētiā mūdane p̄speritatis.

C. II. CONSIDERATIO.

Secūda puella ad tristē sic ait. bōe amice video q̄ te fallit p̄riū iudiciū. et cōe multoz q̄ in p̄speris gaudēt. et tristāt i aduersis. q̄ si sano regerēt iudicō. d̄traria d̄cluderēt. nā sancti et puri ac p̄ dñs exītes bōi iudicij maḡ gaudēt i aduersis q̄ gaudeāt i p̄speris. nepe p̄spera seducūt. et aduersa ad celestē p̄ziām feliciter d̄ducūt. p̄spera itaqz sunt plurimū formidāda. et eoz carētia ē optāda. **A**udi ieronimū p̄sbiterū. vota inq̄t nutricis mee nūq̄ mihi eueniāt. que supple optat p̄spera q̄ cedūt i ḡuamē. **A**udi egregiuz virū gregozii. magis inq̄t p̄speritatis sublimitas q̄ necessitatis aduersitatis ḡuabit. **Q**ui rursum dicit ad p̄pōituz v̄bū digne ponderandum infra p̄ vnā de sorozib⁹ meis recitatū.

C. III. CONSIDERATIO.

Tercia puella ad tristē sic locuta est. aduerto o amice q̄ ob aduersitatē turbaris q̄ esuris. aut q̄ sitis. elige ergo vnū e duob⁹. v̄l hoc q̄ puz sumēdo nocitur nō timeas. v̄l hoc q̄ tanq̄ venenū sine multa d̄trarij admixtōe absqz mortis piculo sumere nō p̄sumas. **Q**ue nā inq̄es sunt ista. p̄fecto primū ē aduersitas q̄ pura raro vel nūq̄ inducit piculū. secūdū ē p̄speritas quā sine ml̄ta aduersitatis admixtione gustare valde ē piculosuz. **V**is hui⁹ rei h̄re testimoniu. **A**udi primo magnū p̄zem. **N**emo inq̄t ḡtulet homi qui p̄sperat in via sua. cui⁹ peccatis deest vltoz. et adest laudatoz. maior ira dñi est. **I**rritauit ei dñm p̄ctōz ut ista patiat. id est vt correctōnis flagella nō patiat. **A**udi sc̄do egregiū dñici gregis pastozē gregozii loquoz. **M**anifestū inq̄t p̄ditōis iudiciū est qñ affectatis iniq̄tatib⁹ subsequēs fauet effect⁹. et nulla cōtrarietas impedit q̄ mēs p̄uersa d̄cepit. **H** greg. ecce ergo quō peccatores sumētes delectamētū p̄speritatis. multū indigēt bona admixtione aduersitatis

C. IIII. CONSIDERATIO.

Quarta puella ad tristē sic loq̄t. o hō siq̄d mali h̄z aduersitas. pl⁹ mali h̄z p̄speritas. i illa ei malū pene qd̄ ē min⁹. In ista vero ē attendere malū culpe qd̄ ē mai⁹. **A**udi os aureū. **H**ouerca inq̄t virtutis p̄speritas b̄tūlis suis sic applaudit vt noceat. et ifelici successu sic i via fortunatos obsequi. vt i fine p̄niciē oper⁹. diuis suis ab inicio p̄opinans dulcia. et cum inebriati fuerint letale vir⁹ miscet. et qd̄ deteri⁹ est. quo sp̄e sui clarescit ampli⁹. eo stupētibus

ocul' dēsiore ifūdicit caliginē. **H** ille. c⁹ dictis si aures accomodes.
seu fidē adhibeas. mixt' est si de p'speritatis carētia doleas. q̄ opti-
moz q̄ in te sunt nouercā esse didicisti. patā tibi sub spē dulcis po-
culi toxicū mīstrare. et caliginem inducere.

C. V. CONSIDERATIO.

Quinta puella ad tristē sic ait. **M**iroz frater si diligis. et ut dile-
ctū appetis qd̄ habitū te nō diligit. s; decipit. qd̄ p'sp'itatem
scias esse. cur nō poti⁹ amicū diligis verū et p'batū. quē in p'speri-
tate certū nō hēbis. **A**udi p'sidoz. et dictū ei⁹ cōsidera. **I**n p'speri-
tate inq̄t incerta est aīcicia. nescit^r utrū p'sona an felicitas diligit^r.
Audi quoq; gregorianā sentētiā huic cōcordātem. cū inq̄t q̄s i pro-
speritate diligit^r. incertū est utz p'speritas an p'sona diligit^r. **A**mis-
sio autē felicitatis idicat vim dilectōis. nec p'speritas q̄ppe amicū
indicat. nec aduersitas inimicū celat. **E**x qua sentētia clare sequit^r.
q̄ si habita p'speritate. quēquā habeas forsitan amicū. nō tñ certū
et p'batū q̄lem indicaret aduersitas seu p'sp'itatis. carētia ip̄i p'spe-
ritati fallaci merito p'ferēda. si tñ vera est snia tullij. **N**ich inq̄t me-
li⁹ datū est homi a dijs immortalib⁹ amicicia. qd̄ ei dulci⁹ q̄ hēre
cū quo oīa audeas sic loq̄ ut tecū. q̄s esset tāt⁹ fruct⁹ i p'speris re-
b⁹. nisi hēres amicū q̄ illis eq̄ ac cuipe gauderet. aduersitas ec̄ ferre
difficile esset sine eo q̄ illas. etiā q̄ tu ferret. **H** ille. non ergo fleas
ei⁹ carētiā q̄ de oī amico te cogit dubitare. q̄ qd̄em dubitatō nota.
biliter derogat solatō. **A**udi cassi⁹ sine inq̄t amicis. omis cogitacō
ess; tediū. oīs opatō labor. oīs terra pegrinatō. oīs vita tormētum.
sine quoz solatō viuere ess; mozi.

C. VI. CONSIDERATIO.

Sexta puella tristē sic alloq̄tur. **S**i nō affuerit tēperās aduersi-
tas. scias p'speritatis abūdātiā tibi fore nociturā. **A**udi de h̄
illustre senecā. **O**ia inq̄t q̄ supfluant nocēt. **S**egetem nimia sternit
vbertas. rami onere frāgūt. **A**d maturitatē n̄ puenit nimia fecū-
ditas. **I**dē quoq; aimis eueit quos immoderata p'speritas rūpit. q̄
nō solū in alioz iniuriā. s; etiā i suā vtūtur. **H** ille illustris. ex cui⁹
snia nō restat aliud nisi qd̄ de aduersitate nō mō nō doleas. s; ma-
gis gaudeas tanq̄ de t'pamēto nociture p'speritatis.

C. VII. CONSIDERATIO.

Septima puella tristē hoiem de p'speritatis carētia pturbatum
sic alloquit^r. **Q**ūo p̄t q̄s nō delirās de hui⁹ rei turbati carētia.
de q̄ poti⁹ hita turbatō rōnabiliter ē habēda. nequaq̄ inq̄es neces-
se est. **S**; ecce p'speritate mūdi hui⁹ hita turbatōis cā in p'romptu
solet occurzere v̄l sanctis viris q̄ illustrati diuino lumie minus er-
rāt iudicō quos regit rō. deuotō p'mouet. q̄b⁹ spūs suggerit verita-
tē. de q̄bus qd̄ē dñici gregis pasto^r greg. sic ait. **S**ācti viri cū sibi
suppetere prospera huius mūdi cōspiciūt. pauida suspitōe turbātur.
timēt em̄ ne h̄ laborū suozū fructum recipiāt. timēt ne q̄ dīna iusti-
cia larēs i eis vuln⁹ aspiciat. et exteriorib⁹ eos munerib⁹ cūmulās.

ab intimis repellat. **h. greg.** cuius h. auctoritas apte diuincit. q. mun-
dane prosperitatis. utpote turbatiue carētia non poterit recte rōnis
pollētibus iudicō fore turbatiua. quoniam magis desolatoria. utpote
cārū turbatōis maxiarū exclusiua. **VIII. CONSIDERATIO**

Octaua puella tristē hoīez sic alloq̄t. o hō cur ingtū te cōdis d
donis diuinis. d. quibus puidz de suis karissimis filiis. **h.** n. ne-
scis dictū illd ecclesiasticū. bona et mala a deo sunt. qd quidē nō
de malis culpe. s. appellatōe quadā intelligit d. bonis prosperitatis.
et malis aduersitatis. q. sunt mala pene. verū licz ita intelligat. tñ
cū teste ipō saluatore p̄ carnalis nouerit bona data dare filiis su-
is. **Et** multo magis p̄ celestis sume bō dabit bōa petētibus se. et ne-
qua q̄ de peioribus. s. de melioribus filiis suis puidēbit. **Idcirco** cū
maioribus et magis priuatis amicis et p̄ oibus filio suo unigenito
dño nostro ihu xpō aduersitates dedisse maximas dinosca. sequit̄
plane aduersitates. falsa dictas appellatōe de numero maloz. s.
veraciter esse quedā bonis prosperitatis meliora. h. ergo meliora si a
patre tuo. p̄e quidē oīum. tuo autē singulari adoptōne. et te teneri-
me diligēte recepisti. seu qñqz recepisti. cur inde tristaris tanq̄ d. nō
bonis. **Profecto** h. signū est q. v̄l ingrat⁹ es. v̄l falsa illa appella-
tōe decipis. **Cui⁹** quidē appellatōis falsitas ex hoc etiam patet q.
ip̄e aduersitates nō solū fuerūt ut p̄mittit̄ a p̄e celesti summe bo-
no. s. etiā erāt i filio ei⁹ summe bono. ex q̄o maifeste sequit̄ ip̄as bo-
nas esse. **In ipō** em̄ nihil esse potuit nisi bonū.

IX. CONSIDERATIO.

Nona puella ad hominē d. mūdane prosperitatis carētia p̄turba-
tum sic ait. **Cur** turbaris hō de hui⁹ rei carētia. scz prosperitatis
mūdane. que vix hōi v̄l nunq̄ p̄t absqz notabili detrimēto. **Audi** te.
stimoniū cūcta sciētis. **Quid** inq̄t p̄dest homi si uniuersuz mūdū lu-
cret. aīe v̄o sue detrimētū patiat. **ymmo** reuera mundana prosperi-
tas si cōtinue habeat. signū est euīdēs damnatōnis eterne. nonne
em̄ qd circa b̄ti ambrosij hospite accidit hoc pbauit. **h.** cui⁹ hospi-
cō ex eo q. absqz omi infortunio sp̄ sibi et i oib⁹ prospere successisse
asserēbat. dixit ip̄e ambrosij ad suā familiā. **fugiam⁹** hinc ne nos
hic diuina vltō d̄phēdat. q. mox arrepto itinere retrospectiēs vidit
totū hospitū. et cūcta i eo existētia apta terra absorpta eūq̄ utiqz
subito et sine sp̄acō p̄nie d̄tingēs nō videt̄ absqz damnatōe hospi-
tis d̄igisse. **parū** igit̄ p̄dest ip̄a prosperitas. ymmo intolerabiliter si
cōtinua fuerit est nociua. **p̄inde** maifeste diuincit̄ carētiā eius esse
bonā. verū qd bonū est hoī. quomō nō magis leticie q̄ tristicie erit
causa.

X. CONSIDERATIO.

Decima puella p̄missam d̄firmās sniam ad tristē sic ait. **Gaude-**
re debz infirm⁹ cū medicū nō de mōte pessolano. s. celestē. de
mōtib⁹ eternis ad se veniētem se intromittere viderit de ip̄i⁹ infir-
mitate. **ex** hoc nāqz sperare possz d. salute. **hoc** autē sit dictū p̄ tāto

qz illi q̄ i oib⁹ i mūdo isto p̄span⁹ sunt velut ifirm⁹ despat⁹. cui ni-
hil qd̄ petijt dn̄ega⁹. **Audi greg⁹** desperatis inq̄t egris qd̄ qd̄ popo-
secrit dari p̄cipiūt. et eis q̄ reduci possūt ad salutē q̄ appetūt dari d̄-
tradicūt. **Id̄** queqz ait. **Optim⁹** success⁹ t̄paliū. ē certū future calami-
tatis iudiciū. **Virul⁹** mactād⁹ liber ad d̄bitā mortē currēs effrena-
tis voluptatib⁹ vit⁹. qz et viculi q̄ mactādi sūt i liberis reliquūt
pascuis. iust⁹ a d̄letātōis trāsitorie iocūditate restrigi⁹. qz nimiz vi-
tul⁹ ad laboris vsū d̄putat⁹ sub iugo r̄ane⁹. **h̄ greg⁹. C. XI. CON.**

Undecima puella d̄siderans tristē correctōis d̄sciplia ḡtis mozi-
q̄t. **Cur hō h̄ h̄re d̄sideras.** qd̄ necesse tibi correctōi teqz pl̄imū ḡ-
tū reddētī n̄ mediocriter repugnatz. **Quid iq̄es ē illd̄.** **Profecto p̄-**
spitas ē p̄fertiz nimia. **Audi greg⁹.** h̄ egregie p̄stātē. d̄fficulti⁹ in-
q̄t malū corrigi⁹ qd̄ p̄spitate fulci⁹. **Id̄** qd̄ qz sic ait. **Qui a dō auertū**
et p̄spat. tāto p̄ditōi fit p̄xim⁹. q̄nto zelo d̄sciplie iuēnt alie⁹. **hor-**
rea⁹ igit̄ necesse ē p̄spiral nimia q̄ alienū deo p̄ne d̄sciplināti et
p̄ximū possz̄ facere p̄ditōi. **Nō** sit aut̄ horreda ē aduersitas q̄ d̄sci-
pline ē correctō. d̄ q̄ salomō ait. **Virga et correctō** tribuit sapiāz. d̄
q̄ scz̄ idē dic⁹. **Melior ē sapia cūctis opib⁹.** d̄ q̄ et philo doctissim⁹.
oim iqt̄ potētior ē sapia. addit aut̄ et alia pl̄ima gl̄iosa. **Sz̄** et fili⁹
syrach. hō iquit̄ sanct⁹ i sapia manet sicut sol. **C. XII. CONST.**

Decima puella tristē sup̄ aduersitate d̄solādū aggredi⁹ i hūc
modo. **Si dilecte turbari d̄ aduersitate.** ē turbari de p̄fectu. c̄
forsan inq̄es rei. **Profcto de p̄fectu sc̄ti desiderij cordis deuoti a**
dn̄o n̄ fraudādi. **Quo rursuz inq̄es.** **Ecce** dicit pastor gregis dn̄ici
greg⁹. loquor **Electoz** inq̄t d̄sideria dū p̄mūt aduersitate p̄ficiūt.
sicut ignis flaty p̄mi⁹ vt crescat. et vñ q̄i extigui cerni⁹. ide roboza-
t⁹. **h̄ ille.** **Sz̄** qd̄. **Est ne p̄cipēdēd⁹ p̄fect⁹ desiderij q̄.** s. electi deū
desiderāt. **Certe n̄.** **Nēpe** vt ait idē greg⁹. **Qui mēte itēḡ deū deside-**
rat. p̄fecto iā hz̄ qd̄ amat. **Sz̄** h̄ h̄re vtiqz mai⁹ bonū est. q̄ sit vnq̄
malu p̄emi aduersitate. **C. XIII. CONSIDERATIO.**

Undecima puella ad tristē sic ait. **Cur aduersitates formidas.**
desideras p̄spirates. **Ille** etei nisi velis te nō valēt deicere. s̄
iste nate sūt se h̄ntē corūpe. qd̄ nisi fiat aduersitas neq̄t nocē. **Au-**
di qd̄ hac i p̄te senserit greg⁹. ac dixerit egregie n̄ la iquit̄ aduersi-
tas deicit. qz p̄spitas n̄ la corūpit. q̄ ei veritati iherz. vaitati nul-
lomō succūbit. qz dū forti pede cogitatōis it⁹ itētōz fixerit. oē qd̄
foris. mutabiliter agit⁹ ad arcē mētis mime pūgit. **h̄ ille.** egregi⁹
vtiqz testis veridic⁹ h̄m quē etiā alibi. **N̄** la nocebit aduersitas. si
nulla dn̄et̄ iniqtas. **Sz̄** qd̄. **ēte** si dn̄at̄ iniqtas. testāte p̄zi⁹ sodali
mea expedit vt h̄ corrigat aduersitas. **C. XIII. CONSID.**

Quarta decima puella. cur ait o amice de aduersitate turbaris.
Forsitan dices. qz p̄spirate d̄sidero cui ip̄a est aduersa. **Bed**
in h̄ erras. cū p̄fecto etiā ip̄a aduersitas n̄ sit aliena a p̄spiritatis

racōne. Audi gregoriū satis egregie de hoc loquētes. Cum inquit per temptatōz humilitas p̄ficat. p̄spera ē ip̄a aduersitas q̄ mentes ab elatōe custodit. h̄ ille. Et nunq̄d b̄n̄. certe sic. nēpe s̄m̄ minimuz aliquē humilitatis gradū ultra plurimos sapiētes p̄fecisse est s̄m̄ dictū cuiusdā sapiētis. om̄s eoz̄ gratias gratis datas sup̄asse. S̄ et ab elatōe custodiri q̄nte p̄speritatis sic nouit ille q̄ dixit. superbum sequet̄ humilitas. et humilē sp̄ū suscipiet gloria. deniq̄z ut d̄ cretoz̄ liber testa. iusto dei iudicō aduersa bonis eueniūt. ut ex h̄ magis humiliet̄ et mereat̄. **C. XV. CONSIDERATIO.**

Quintadecima puella ad tristē sic ait. Aduerto q̄ aduersitatis pena aimū tuū vexat. s̄ si hui⁹ defect⁹ scires. effectū p̄iter et p̄fectū. nequaquā essz̄ inde tibi d̄plēduz. s̄ plurimū gaudēduz. An ne scis q̄ vexatō dat intellectum. Audi sollemnissimum dictum ipsius greg. i. moralib⁹ decretoz̄ li. recita. tū. q̄cūq̄z inq̄t. stult⁹ est i. culpa. sapiēs erit in pena. S̄ q̄d hoc. p̄fecto sapiētis rō plurima b̄a includit. q̄ppe teste salomōe. vir sapiēs fortis est. et teste ptolomeo. sapiēs d̄nat̄ astris. et rursus teste salomōe. gloriā sapiētes possidebunt. De sapiēte quoq̄z ecclesiastic⁹ dicit. vir sapiēs implebit̄ b̄n̄. dicōnib⁹. et vidētes illū laudabūt. Himirū q̄libz̄ talē laudat. talisq̄z b̄ndicit. bonū ei optat. Deniq̄z idēz̄ ecclesiastic⁹ eodem in loco. sapiens inquit in populo hereditabit honorē. et nomē illi⁹ erit uiuens in eternū. ecce igit̄ q̄nta bona aduersitatis penā cōsequūtur sapiam inducētē. ad q̄d sorozis mee dicta p̄ri⁹ d̄ferūt si ad memoriam reuocent̄. **C. XVI. CONSIDERATIO.**

Sextadecima puella hoīem ob mūdane p̄speratis carētiā p̄turbatū sic alloq̄tur. Cur hō turbaris ex carētia p̄speritatis. Dices forte p̄speritate d̄sequeris q̄ desidero. iocūditatē scz̄ voluptatē. et q̄etē. ac q̄ndā v̄l in terris b̄tudinē. Sed si vis scire q̄ hac i. p̄te. tua te d̄sideratō nimis fallit. Audi magnū p̄ez̄ aug. De prospera inquit hui⁹ mūdi asp̄itatē h̄nt verā. iocūditatē falsam. certū dolo. rem. incertā voluptatē. duz̄ laborē. timidā quietē. rem plenā miserie. spes b̄tudinis ianē. H̄ ille pater. c⁹ aurozitas merito superat om̄s tuas de cōtrario fantasias. **C. XVII. CONSIDERATIO.**

Decimaseptima puella tristē hominē p̄speritate seculi cui terrene dispēsatiōis cura annexa est carētes. atq̄z ex aduersitate aliquid paciētē d̄siderat. ex p̄sumpta sua iusticia arguētē q̄ dicta ei p̄speritas a deo iuste res dispēsante deberet̄. Quocirca ei⁹ intētionem mox refellit conuincens eum minus iustum fore. atq̄z cum eo misericorditer a deo actum esse. in eo scilicet q̄ ei parciat. ne dicta prosperitate veram ut p̄mittitur asperitatem habente fatigaretur. Quā ob causam ipsum tristē percutit. et p̄sumptionem eius repercutit gregoriane autoritatis gladio peracuto. Allegat enim verbum illud notabile. q̄ ipse gregorius dixisse reperitur. Iustus inq̄t ampli⁹ placz̄ ex aduersitate mala pati. q̄ in prosperitate

terrene dispēfatiōis cura fatigari. Quis igit' n̄ aduerteret dictū tri-
stē p̄speritatē d̄tra se adeo et sic idēbite appetētem esse iniustū. et
ip̄m deū sibi p̄cētē eē iustissimū **C. XVIII. CONSIDERATIO.**

Quicquid octaua puella hac diuisione tristē v̄bis aggredit'. Si i-
quit duo loca essent parūper distātia quorū vn̄ carcer tene-
brosus plen̄ miserijs. alter vero foret ciuitas plena claritate ad-
mirabilis edificijs. d̄licijs copiosa. q̄s ad ovecos p̄iter et stult̄. q̄
nō a via ad p̄mū locū tenebrosuz tēdēte q̄uis plana et delicata oī
studio declinaret et viā aliā ad descriptā p̄ri' ciuitatē ordinatam
q̄uis aspam nō eligeret. Defecto null'. Sed ecce duo loca sunt
parūper a nobis distātia. v̄tpote ad quorū alterū quēlibet mortā-
lē breuē post decursum hui' vite venire necesse ē. p̄im' quidē car-
cer est infernalis. v̄tiqz tenebrosus et opt' mortis caligine. v̄bi ni-
hil deest calamitatis et miserie. v̄bi sebastiano testāte milite. edax
adeo flāma que aīmas deuorat miserorū. q̄ nullo finit' termino. et
ad rediuiua incendia iterū q̄ adust' fuerit repar'. Ad hūc p̄fecto
locū plana tendit via et delicata mūdane p̄speritatis. S̄z q̄s stul-
tus de hui' vie delicata planicie q̄i mollib' strate tapecijs posset
gaudere. dū noscet tā terribilē ad terminū ei' tendētā supesse. p̄-
sus nāqz terribilis ē loc' iste. q̄ nimmo poti' q̄sqz ab illa via distā-
cioz summe possz gaudere. H̄ est em̄ via spacōsa q̄ ducit ad mortem.
dixerim aut spacōsam. v̄tpote in plurib' p̄ntis vite diuitijs. hono-
rib'. et delicijs d̄sistētē. ac ad spacīaduz plurib' q̄i stolidis et in-
sensatis ḡtā ex̄ntem. Porro loc' illi' est ciuitas dei summi. ciui-
tas sancti. v̄bis beata ierusalē dicta pacis visio. q̄ mirabilis ē et d̄-
lectabilis edificijs. Siquidē fūdata est saphiris. Dorze nitēt mar-
gariis platee et muri ei' ex auro sunt purissimo. p̄fulget p̄pugna-
culis iaspidinīs. lapides q̄dez p̄cōsi om̄s muri ei'. et turrez ei' gē-
mis sunt edificate. Quid ni tales dixerim. q̄ppe talē et ex talib' eā
esse voce didicim'. veridica matris ecclesie sacrosanctē. cui' ciuita-
tis incole fideris gaudēt mātionib'. infinitisqz delicijs p̄fruunt'. q̄
bus de' d̄stituit lucidissimas mansiones. cūcta nimiz eius spacīa
splēdorib' sanctorū. ac solis illi' iusticie luce iaccessibili radiosa
illustratōe resplēdēt. sunt v̄tiqz sup̄solaris claritatis. In q̄ ciuita-
te d̄ni clare sonāt iugiter organa sanctorū. Hec ē paradisus volupta-
tis sp̄s in ea v̄ndiqz flozib' rosarū. et lilijs dualliū. v̄bi sp̄m' re-
perire diuini v̄ndemie defecate. ac angelorū esca in mēsa quā ip̄e
rex glorie nobis disposuit feliciter epulari seu felicibus epulis in
gloria eternaliter satiari. Quid plura. Hec et h̄ijs similia v̄l maio-
ra anagogice intellecta ciuitatē illā celestē omib' q̄ in terzis sunt
bonis simul iūctis tenarabili p̄ferūt excessu. H̄ac v̄o ad ciuita-
tē via ducens aspa est et arta. Siquidem p̄reangustia viatorū. arta
est via que ducit ad vitam. Via videlicet p̄sentis aduersitatis
aspera ratione tribulationis quasi tota plena sp̄nis et tribulis.

Audi gregoriū selectis iquit suis de⁹ iter aspū facit ne dū delectē,
 tur i via obliuiscat^r eoz q sunt i p̄ria. **H** greg. vñ et dñs p ap̄ham
 baruch. Delicati iquit mei ābulauerūt vias asp̄as. **A**udi quoqz et
 clareuallēsez. **H** inqt ē via vite tribulatō p̄ns, via glorie, via ciuita
 tis hitaculi, via regni, vtilis tribulatō q ducit ad gloriā. **H** ille. **V**ñ
 et licz asp̄a sit, nihil tñ hoc curādū ē. immo illa via cum nō sit alia
 gaudēter merito icedēdū ē rōne tante q sperāda est i termino ppe
 tue iocūditatis. hec ē nimirū snia q̄ p dionē q̄i data disiūcta filijs
 hoim s̄m q̄ndā gloriā puella vicefima supi⁹ egregie recitauit in h
 verba. **N**e idignemini si mali i mūdo flozēt, si vos patimini, qz non
 est xp̄iane dignitatis i t̄palib⁹ exaltari, s̄ poti⁹ dep̄imi. mali nihil
 hñt i celo, vos nihil i mūdo, s̄ spe illi⁹ boni ad qd̄ rēditis quidq̄d
 in via dūgat gaudere d̄betis, nihil ē vñ doleatis, vñ dubitatis. **H**
 glosa illa, et ecce dicit quidq̄d dūgat i via, q̄i dicat, q̄cūqz aduer
 sitas seu tribulatō viā asp̄a reddat. **N**ā et hac via icessit ip̄e rex n̄r
 xp̄s quē oportuit pati et ita itrare in gloriā suam. **C. TERCIVM**
CAPITVLVM. CONTINENS CONSOLATIONES SVPER
CARENTIĀ FORTVNE ET SVPER INEORTVNIS.

Tercio post p̄missa tristis terci⁹ mūdana carēs fortuna. i for
 tunijs vero plurimis nō carēs, ad p̄fatā p̄perās dñam d̄sola
 trice excellētissimā, ei cōquerit^r cās tristicie q̄s patit^r. **S**z ip̄a
 etiā illi d̄passiones ip̄edens, et usqz d̄solatōi intēdens de puellis se
 comitātib⁹ duxit q̄ plib⁹ .xxj. scilicet impanduz vt dicti tristis cās
 aduertāt tristicie, et ip̄m fideliter cōsolent^r.

C. I. CONSIDERATIO.

Prima igit^r puella mādati hui⁹ executrix q̄rulosum tristē sic al
 loq̄tur. **C**onsidero q̄ fortune et si nō p̄cipio te tñ finaliter de
 cipiet i desideras aīcabiliter sociari. **S**z vis intelligere q̄ hoc min⁹
 p̄uide. **A**udi v̄sum illū. **Q**ui mel i ore gerit et me retro pugnere q̄
 rit. **H**ui⁹ amicitia nolo mihi sociā. **H**ui⁹ inqt. q̄ scz mel in ore gerit
 et me retro pugnere q̄rit. **S**z qd̄ certe h malū i fortune societate re
 perit^r. **N**epe vt petr⁹ ait rauēnensis. **S**epi⁹ i alto q̄s tollit^r, vt ruēs
 forci⁹ d̄q̄siet^r. nā sepe videt^r fortuna i p̄cipio p̄spera nūciare, s̄
 mediū et finē replet multis aduersitatib⁹. **N**ōne ergo similis ē for
 tuna scorpiōi p̄ caudā retro p̄gētī. **C. II. CONSIDERATIO.**

Secūda puella sic ad tristē ait. **A**niaduerto q̄ tu q̄ris vt fortu
 na tibi arideat. **S**z eo ip̄o q̄ris anxio timorei subici. **A**udi illu
 strē senecā. **N**eminē inqt eu fortunū p̄uexit vt non tñ minaret^r illi
 q̄ntū p̄miserat. **N**imirū cui fortuna aridet, aut i rota fortune resi
 det, cū h rota volubil^r sit, q̄ eū d̄tingat descēdere si ip̄e sit mūdān⁹
 anxie timere h̄z qd̄qz deinde eūde ip̄m i felicissimū gen⁹ i fortu
 nij d̄seqtur. **A**udi itidē boetianā d̄solatricē sic loquētē. **I**n oī iquit
 aniaduersitate fortune i felicissimū gen⁹ ifortunij est fuisse felicē

C. III. CONSIDERATIO.

Tercia puella ait ad triste. **O** bone amice cur bona fortune in tñ
appetis? Nescis q̄ insidie nō sunt appetēde. s̄ nec appetūt nisi
fortassis a stultis q̄ capi nō formidāt. s̄ qd̄ sunt bōa fortune non
ne sunt insidie utiqz formidādē. Audi senecā. Ad omē inqt̄ fortui-
tū bonū suspiciōsus pauidusqz subsiste, et fera, et piscis aliquo ob-
lectānto decipit. munera ista fortune reputam. insidie sunt. bñfi-
cia ista visitata. h̄re putam. habemur. Nec ille q̄ vult dicere. cum
fortune bñficia h̄re putam. nō ap̄e habem. s̄ habemur potius et
frequēter i malū nrm̄. utpote capti insidijs ad modū bruti animalis.

III. CONSIDERATIO.

Quarta puella contra eos tristes q̄ sanctitatē silant iuebit i hec
verba. **M**atura sanctitas ludere n̄ consuevit. s̄ et dedecz sanctos
se ludētibz immiscere. Restat igit̄ ut v̄l similitates sanctitatē dole-
re de fortune carētia. quēadmodū delusoz otubernio erubescant
Audi senecā dicētes. Ludit de suis fortuna muneribz, et q̄ dedit au-
fert. et q̄ abstulit reddit. h̄ ille. Verū qz n̄ est fortuna p se cā cui lu-
dere possit attribui. s̄ p casus fortuitos deo poti⁹ dicēte quodam
versu. Ludit i huānis. diuina potētia rebz. qz etiā p pmissa nō ē tri-
stis aliqz a merore releuat. idcirco aliter dicta puella ad solati-
onē tristiū pcedit i hūc modū. Magna inqt̄ solatō merito cuilibz
debz esse ipm̄ deū vniuersoz dñm̄ secū h̄re ludētes. Si igit̄ ut pre-
mitti ludit i humanis diuina potētia rebz. acceptet ḡtater necesse
est ludū hui⁹. atqz ḡtulāter q̄ tanq̄ ludū nō itelligēs de rusticitate
nolit argui. q̄ utiqz lud⁹ ad paciēter sustinētē fauorē dei indicat
ei suo tpe bona maxima collaturi.

IV. CONSIDERATIO.

Quinta puella ad hoēz d̄ fortune carētia tristatū sic ait. **C**ur d̄
fortune carētia tristaris? h̄ac qd̄ē notabile absqz inimicicia
nō h̄res. ip̄a etiā habita cū fauore nō duraret. sicqz fauorē pzi⁹ ob
ip̄am hitum cito pderes. Vis scire primū? Audi senecā de cā inimi-
cicie. Miserrima inqt̄ ē fortuna q̄ inimico caret. Igit̄ h̄m̄ eū si nota-
bilis sit fortuna. inimicicia etiā pnicōsa n̄ carebit. Propter qd̄ pre-
mittit dicēs. Alienū omē qd̄ optando euenit. bona nemi est hora.
si n̄ alicui sit mala. cito improboz leta ad pnicie cadūt. **V**is eti-
am scire h̄m̄. Audi rursus senecā de indurabilitate fortune i eodez
verboz otextu sic loquētem. Dies qd̄ donat cito raptū iuenit for-
tuna cū blādīt captatū veit. fortunā citi⁹ repias q̄ retineas. fortu-
na vitrea est. cū splēdet frāgi. fortuna obesse nulli otenta est. semel
leuis ē fortuna cito reposcit qz dedit. **V**is deniqz scire terciū. Au-
di ibidē iterū senecā d̄ mutatōe fauoris oturrente cū mutacōe for-
tune. Quo inqt̄ se fortuna. eodē et fauor hominū se inclinat. Igit̄
cū declināte fortuna etiā fauor hoim̄ pzi⁹ hitus mox declinat.

V. CONSIDERATIO.

Sexta puella ad hoiez ex fortunē quā appet̄ carētia tristatū sic
ait. **O** bone hō cur fortunā appetis? fortassis mihi dices, qz per

eam habere spero leticiā, aut vlt' animi trāquillitatē. **S**z qd' sis dece-
pt' clare patet assercōe veridica venerabilis. **S**enece loquētis de
animi trāquillitate. Letiores inqt' reliqt' quos nūq' fortuna respe-
xit q' quos deseruit. noli huic trāquillitati d'fidere, in momēto ma-
re euertit'. eodē die vbi luserant nauigia sobētur. **hec ille.** et ecce
pulcra opacō maris et fortune respectu trāquillitatis animi pdēde.
et p'oris leticie post fortunā absorbēde. **A**udi quēdā innoc'. **S**p in-
quit humāe leticie tristitia repētina succedit. et qd' icipit a gaudio.
desinit in merorē. **¶ VII. CONSIDERATIO.**

Septima puella ad p'fatū tristē sic loqt'. **C**ur appetis fortunā?
Credo qd' qz cec' es. et idcirco eā hōe desideras tāq' medicā
oculorū. **S**z h' scito, quo amplior tibi assisteret. eo d'ns apli' in pi-
culo cecitatis. **V**is h' scire? **A**udi sniaz tullij rethoris egregij. For-
tuna inqt' nō medic' ignar' multos excecavit. nō aut ipa fortuna
ceca ē. s' eos cecos plerūqz efficit quos d'plexa ē. ecce dicit quos
d'plexa est, et b'n. hōz em' se oculis supperpoit' et de suo puluere to-
ta d'posita ex puluerib' eozūdē mētalib' oculis ipoit' et iponēdo
inficit et sic eis vere d'gnitōnis visus deficit.

¶ VIII. CONSIDERATIO.
Octava puella hōiem ex absentia fortune d'ristatū sic alloqtur
Cur d'ristaris. cū gaudio poti' deberes velle p'sonā tibi abeē
siue verā, siue ymagiāriam, fallacē et mēdacē. facile fallere te potē-
tē. **Q**ue nā inq'es es? h' imagiāria. **D**rofecto fortuna t'pal' quā yma-
ginamur p'sonā q' et in nō veris, s' ymaginatis t'm b'ois, quēadmo-
dū de mūdāna felicitate p' neptē meā supi' paruit. d'sistit. **Q**ue ni-
mirū iō fallit qz fallax. et iō fallax qz mēdax. et iō mēdax dinoscit'.
qz venerādo testōnio n' mō vnū aliqd'. s' plūma ei mēdacia iponū-
tur. **A**udi senecā venerabilē. **C**ū inqt' velis verā hōis estimatōnez
habere et scire qlis sit. nuduz inspice. deponat p'imoniū. deponat
honores et alia fortune mēdatia. corp' ipm exuat. aim intuere q'
lis qnt' sit alieno aut suo magn'. **h' ille.** et ecce dicit. et alia fortu-
ne mēdatia q' eo ipoit' quo suppoit'. veraciter eā i nō veris. s' men-
dacib' et fallacib' b'ois cōsistere. **¶ IX. CONSIDERATIO.**

Nona puella tristis oculos ispiciēs ppter ifortunia q' passus est
lacrimosos sic ait. **h**ō bōe tibi d'patioz tui t'n si bon' es d'pati
de ifortunio nō oportet. **N**ō em' i bonū hōiez cadere p't i fortunūz
nisi appellatōe abusiua. **Q**ūo nāqz p't hoc hōib' esse aut vocari in
fortuniū qd' qd' eis coopat' i bonū. nequaq' certe. **S**ed ecce b'ois
hōib' q' iō boni sunt. qz aīci dei sunt et deuz diligūt. oīa s'z aplm
coopant' i bonū. igit' si bō' es. immerito d' ifortunio q'ularis. s'
et inde q'ulādo teipm plane accusas, ac d'uceris q' bon' non sis.

¶ X. CONSIDERATIO.
Decima puella tristē qui casu fortuito se cara quedā pdidisse q'
rula' tanq' delirātem. sanū ad intellectū reducere nitit' i hūc

modum. **N**i fr esto sapiens. et de pdicōne cessabit querela. que tuū
velut insipientis cuiusq̄ aīm videt̄ conturbare. **A**udi verbū illu-
stris senece toto ex corde amplectendū. nihil inquit eripit fortuna
nisi qd̄ dedit. v̄tutem nō dedit. ideo nō detrahit. Itaq; sapiēs nihil
pdit. **I**n vnus possessiōe v̄tutis est ex qua depelli nō p̄t. **N**ec ille.
qui dicens in vni⁹ possessiōe est ex q̄ depelli non p̄t. plane innuit
sapiētē nihil suū reputare debere qd̄ cōtingit eū pdere. **A**udi de
hoc exemplū gloriozum d̄ brya pzieneo qui vt narzat valerius. cū
patriam ei⁹ pzieneo hostes inuaderēt. omib⁹ p̄ciosarum rex̄ pon-
dere onustis fugientib⁹. interrogatus quid ita nihil ex bonis suis
secū ferret. **E**go certe inquit bōa oīa mea mecū porto. pectore em̄
illa gestabat nō humeris. nec oculis visenda. s; animo estimanda
in domicilio mentis inclusa. vbi manib⁹ mortaliū labefactari neq;
unt. et vt manentib⁹ p̄sto sunt. ita fugientes nō deserunt.

LXI. CONSIDERATIO.

Quoddecima puella tristi infortuniū passo. sapientis tñ habenti
effigiē sic loq̄t̄. illd̄ p̄ certo te n̄ debz̄ tristare q̄ viro sapiē-
ti est materia aliqd̄ memoziale faciēdi. **S**ed quid. **P**rofecto paup-
tas et q̄liscūq; fortuna est hui⁹ materia. audi senecā. **I**lle inq̄t bō⁹
artifex est. qui de omni materia optimū qd̄ facere possit. p̄hydeas
statuaz. artifex nō tm̄ ex eboze statuas sciebat facere. sed melioza
ex ere. et si marmoz illi adessz. et de illo similiter faceret. si meliozē
materiā obtulisses ex illa fecissz quale optimū fieri possz. **S**z inquit
Sapiēs si licebit v̄tutē in diuitijs explicabit. nō min⁹ in paup̄tate.
quācūq; fortunā accepit aliquid memoziale ex illo efficiet. **I**lle

LXII. CONSIDERATIO.

Quoddecima puella tristi quē terrena i habitatōe existimat p̄tur-
batū suadet mittare regiōz atq; cū boetiana d̄solatrice sic ait.
Si bñ sibi mēs d̄scia terzeno carcere resoluta celū libera appetit.
nōne omē terzenū negociū sp̄net. que se celo fruēs. terzenis gaudet
exemptā. **I**ta reuera est et d̄ hijs q̄ iam nō sunt hospites et aduene.
s; ciues sanctoz. et domestici dei. quoz ouersacō est in celis. q̄bus
celestib⁹ gustatis. solūmō desipit omē terzenū. qd̄ aut̄ desipit non
contristat nō habētez. atq; absq; tristicia relinquit̄ ab habente. di-
ces forte. quid mihi et solennitatib⁹ istis. celestib⁹ sez que sp̄nere
terzena faciunt. nā et ego hō sum de terza terzen⁹. **N**on ita fr. non
ita optet. parūp diuerte. nō grādis tibi restat via. **N**ō temetipm̄ so-
lū p̄gere memeto. atq; parūp ingredi. et patēs atq; facilis intelles-
ctū duce patebit adit⁹ paradisi. **LXIII. CONSIDERATIO.**

Quoddecima puella tristi de infortunijs d̄solādum hijs v̄bis
aggredit̄. **V**e inq̄t p̄p̄ba q̄ dicitis malū bonū et bonū malum.
Dozro bonā fortunā quā appellas mala ē. et bonā dicitis. **E**t illa q̄
malā appellas bona est. sed malam dicitis. inde igitur **V**e tibi inde
contristaris. **S**peri oculos. muta sentenciaz. et p̄sus causam hanc

tristitie **p**pulsabis. **Q**uid ni sententiam mutares. **E**cce q̄ bonā for-
tunam appellas. in cui⁹ copula p̄sus carnalem p̄udentiā carnis
mediatrice tanq̄ uxoris minis improuide consensisti. quāq̄ a iu-
uentute sp̄sā tibi assumere quehuisti. tāq̄ mendosam. fallacē. soli.
tāq̄ suos amatores in periculū mortis tradere. uinculatos deniq̄
uentolos sui⁹ ignaros reddere accusat. expta illa boetij cōsolatrix
p̄inde mirum si vel parū ex eius turberis abcessu diuorcio celebra-
to. **E**t uero q̄ infortunium. aut malā fortunam. es solit⁹ appellare.
huic p̄fecto testimonium p̄hibet cōsolatrix eadem tam expta q̄
scilicet p̄sit. q̄ uerax sit. q̄ quibus adest ueraciter instruit. q̄ eos a
uinculis absoluit. deniq̄ q̄ ip̄a sobria sit et p̄dens. q̄d̄q̄ ad uerū
bonum q̄ altera abstraxerat sollicita reducit. cur igit⁹ hui⁹ copu-
lam sp̄se tam felicitis nō desideras. alterius ex diuorcio cōsolatus.
An nō credis p̄fate tam experte cōsolatrix sententie. que sic ait.
Mulus hominib⁹ reor aduersas q̄ p̄speras p̄desse fortunaz. **I**lla em̄
que sc̄z dicitur prospera semp̄ sp̄em felicitatis cum uide⁹ blāda. mē-
turur. **h**ec sc̄z que aduersa dicitur semp̄ uera est. cū se instabilem mu-
tatōne demonstrat. **I**lla fallit. **h**ec instruit. **I**lla mendacium sp̄em
bonoz mentes fruentiū ligat. **h** cognitōne fragilis felicitatis ab-
soluit. **I**taq̄ illā uideas uentolam fluentē sui⁹ semp̄ ignarā. **H**āc
sobriam succinctamq̄ et ip̄ius aduersitatis exercitacōne p̄uden-
tem. **D**ostremo felix a uero bono deuios blandicijs trahit. aduersa
plerūq̄ ad uera bona tediij unco retrahit. **h**ec cōsolatrix p̄dicta
Num igit⁹ recusabis hanc sc̄dam assumere in cōsortem taliter omē
datam. **A**ut si ei⁹ forsitan horres nomē. gaude saltē eam reuolare
optimā mediatricem que tibi sponsam elegātissimā speciositate sua
gratissimā copulabit. **Q**ue nā inquires est illa. **C**erte hec que specō-
sior est sole. sapientia sc̄z. nam dicit salomon. **I**n corde p̄udentis re-
quiescit sapiētia. et rursus idē. **S**apientia est. viro p̄dentia. **H**āc
aut̄ p̄dētiam sapiētie synonymā seu p̄dempticā. **F**ortuna aduersa
adducit. nā te p̄dentē constituit. **N**empe ob nihil aliud ip̄am
dictā esse sobriam et p̄dentē audiuisti. nisi quia sobrius et p̄dē-
tem eum quem exercitat reddere cōsueuit. **N**ūquid ita. credis hec
uera. **A**n magis consenties uulgo contrariū sc̄cienti. **S**olet quip̄-
pe dicere uulgus. in ventre paupis multam p̄dentiā seu sapienci-
am deperire. **I**nfortunatoz quoq̄ plurimos fecit desperatō tanq̄
stultissimos sub mersione aut strangulatōe p̄pria interire. **Q**uid igit⁹
tur. uera adhuc an falsa sunt que dixi. uera quidem plerumq̄. licet
callidi hostis suggestione. aut uel in excessu melancolicis possit q̄n-
q̄ et raro piculum accidere. **D**ozro uulgare uerbum p̄positum nō
destruit sed astruit poti⁹ infortunatis paupibus ueram p̄dentiā
seu sapiētiam nō denegās. sed mundanoz hominuz oppressam ma-
licia. atq̄ tanq̄ ab indignis in secreto mentis cubiculo seu cordis
uentriculo insinuans occultatam. **Q**ue p̄fecto tāto meret⁹ gratior

esse sponsa quanto intimior. quanto secretior. minusq; exuagās d,
probat. hec est em̄ illa de qua sapiens ait. **H**āc amaui a iuuetute
mea. et quesiui mihi eā spōsaz assumere. et amatoz factus sum forme
illi. **Q**ui et rursus ait. Intras in domum meam. domus scz cordis
quiescam cū illa. nō em̄ habet amaritudinē dversatō illi. nec te
dium dūctus illi. s; leticiā et gaudiū **C. XIII. CONSIDERATIO.**

Quartadecima puella ad hominē infortunijs contristatum sic
ait. **C**ur d̄ aduersa fortuna perurbaris. quare nō potius plurimū
solaris. **H**ec siquidem pl̄ affert boni q̄ inferat mali. **N**ōne veri
amici quos p̄ infortunia probas et iuenis. sunt meliores opib; q̄
infortunia p̄dis. **S**unt utiq; **N**am et magni precij est amicoz er-
ga se indubitanter agnoscere volūtates. **A**udi q̄ magnipendat h̄
illa expressima boetij solatrix. **A**n iquit. hoc inter minima estimā,
dum putas q̄ amicoz tibi fideliū mentes. **H**ec aspera. hec horri-
bilis fortuna detexit. hec tibi certos sodaliū vultus ambiguosq; se-
creuit. discedēs suos abstulit. tuos reliquit. quāti h̄ integer ut vi-
debaris tibi fortunat; emissis. **D**esine nūc etiam amissas opes que-
rere. qd̄ p̄ciosissimum gen; diuitiaz est amicos inuenisti. **H** illa. de
cui; experiētia minime est dubitandū. sed potius ei; solium est se-
quendum. **C. XV. CONSIDERATIO.**

Quintadecima puella tristē quēuis d̄ fortune carētia sic alloq;
tur. **Q**ueso nunquid non te bonum est eius rei carere p̄ntia. ob
quam intolerabilis doloris te manet digna formidatō. **I**ta inq̄es
Sed que nam res ista sit. discere forsā expectas. **S**cito igit; hanc
rem. si tñ res ista p̄digiosam esse fortunā maxime familiariter blan-
diētē d̄cordi patrum sentētia rote mobili dudum ante nostra tē-
pora assimilata. que de ip̄a vera opinio immo certissima estimā-
tio infinitis experiētiāz exemplarib; ad nos vsq; puenit irrefra-
gabiliter i eū duratura. **N**ā ecce ip̄a solatrix boetij illi; illustris
ip̄az esse docet. dū blanditur nequissimā trufatricē. **D**e qua in hūc
moduz diffinit. **I**ntelligo inquit multiformes illi; p̄digij fucos et
eo vsq; cū hijs quos eludere nititur blandissimā familiaritatē. dū
intolerabili dolore cōfundat quos insperata reliquerit. **H**ec illa.
Que paulopost sic ait. **S**i perfidiam perhorrescis. sperne atq; abi-
ce p̄niciosa ludentem. reliquit te quā nō relicturā nemo vnq; pote-
rit esse securus. **A**n vero tu p̄cōsam estimas abiturā felicitatem. et
cara tibi est fortuna p̄sēns nec manēdi fida et cū discesserit allas-
tura merore. **H** itēz illa. q̄ rursuz paucis poratis sic d̄cludit. **Q**uid
est ergo inquit o hō q̄ te in mesticiāz luctūq; deiecit. nouū credo
aliquid inuicatumq; vidisti. tu fortunam putas erga te esse muta-
tam. erras. **H**ij semp ei; mores sunt. ista natura. **S**eruauit circa te
ppriam in ip̄a sua mutabilitate d̄stātiā. tu vero voluentis rote i-
petum retinere conaris. ac om̄ium mortalium stolidissime. **S**i ma-
nere incipit. fors esse desistit. **C. XVI. CONSIDERATIO.**

Sextadecima puella ubi tristis ipi intentōz modesta taciturni,
tate colleg^t sic exorsa est. **V**t quid inq̄t. o amice nō pulcer. sed
p̄sus mōstruosi scorti cohabitacō te delectat. aut d̄tristat absentia,
tio. **Q**ue nā est hec inq̄s. **S**z scrutare scripturas. require v̄l cōsola
tricem **B**oeti ad ip̄m boetiū sic loquētem. fortune p̄ioris affectu
desiderioqz tabescis. cui⁹ si naturā. mores. ac meritum reminiscere.
nec habuisse te in ea pulcrū aliq̄d. nec amisisse d̄gnosces. **S**z ut arbi
troz haut multū tibi h̄ i memoriā reuocare laboraueris. **S**olebas ei
p̄ntem quoqz blādiētemqz virilib⁹ incessere v̄bis. **H**illa.

CXVII. CONSIDERATIO.

Decima septima puella audaci⁹ ceteris tristē aggrediēs. **Q**uid
inquit infortunijs cruciaris. si nihil p̄sus tuoz abstulere bo
noz. **V**ellē āt vna cū d̄solatrice illustrissimi boeti pauca tecū for
tūe ipi⁹ v̄bis agitare. **T**u ig² an ius postulz aiaduerte. **Q**uid tu h⁹
reā me quotidianis agis querelis. **Q**uā tibi fecim⁹ iniuriā. que tibi
tua detraxim⁹ bona. **Q**uo vis iudice de opū dignitatūqz mecū pos
sessione d̄tende. et si cuiusq̄ mortaliū p̄prium quid hoz esse mōstra
ueris. ego iam tua fuisse que repetis sp̄ote d̄cedā. **C**ū te matris v̄te
ro natura p̄duxit. nudū reb⁹ oib⁹ inopez suscepi. meis opib⁹ fovi.
et q̄ te nūc impaciētez nostri facit fauore. p̄na indulgenti⁹ educa
ui. omniū que mei iuris sunt affluētia et splendorē circūdedi. **N**ūc
mibi retrahere manū libet. habes gr̄iā velut vsus alienis. nō hēs
ius q̄rele tanq̄ p̄sus tua p̄didis. **Q**uid igit² ingemiscis. **N**ulla
tibi a nobis est adlata iniuria. **O**pes. honores. ceteraqz talium mei
sunt iuris. **D**ñam famule d̄gnoscut. **M**ecū veniūt. me abeūte disce
dunt. **S**udacter affirmē si tua forent que amissa conquereris. nullo
mō p̄didisses. **A**n ego sola meū ius exercere p̄hibeboz. **L**icz celo p̄
ferre lucidos dies. eosdēqz tenebrosos noctib⁹ condere. licz anno
terre vultum. nunc florib⁹ frugibusqz relinquere. nunc niuābis fri
goribusqz d̄fundere. **I**us est mari nūc strato equore blādiri. nunc p̄
cellis ac fluctib⁹ inhorrescere. **N**os ad d̄statiā nostris morib⁹ ali
enā inexpleta hominum cupiditas alligabitur. **H**ec nostra vis est.
hūc d̄tinuū ludū ludim⁹. rotā volubili orbe versam⁹. **I**nfima sūmis.
sūma infimis mutare gaudemus. **Q**uid si hec ip̄a mei mutabilitas
iusta cā est sperandi meliora. **H**ucusqz verba ascripta fortune. que
tū diuine poti⁹ p̄pria potentie esse memēto. **N**ā vti supra soroz mea
induxit. **L**udit in humanis. diuina potentia reb⁹. in cui⁹ quidē di
tione cūcta posita dinoscūt. **Q**uipe dei potentia paupem facit et
ditat. humiliat et subleuat. **N**ūc exaltat et hunc humiliat. et non
est qui dicere debeat cur hoc facis. **H**unc igitur diuine potentie
ludum pro ludo intelligas ne rusticitatis arguaris. p̄sertim ex
quo semper ex huius aperte datur intelligi. sperare q̄ debeas me
liora. **C**ui fundamēto innitere. sitqz tibi non tristicie. s̄ solatio po
tius ludus iste. **Q**uem enim militum nisi p̄orsus fatuum ludentis

regis iuncto risu. data alapa tristaret. que haud dubium poti⁹ sibi
foret cā spei p̄ ceteris recipiēdi munera largioza.

C. XVIII. CONSIDERATIO.

Decima octava puella loquēdi auida hijs verbis tristē istuz ag-
gredit. Num inq̄t tibi vel q̄nqz arsisit fortuna. dices forte q̄
arriserit. Quid ergo si itez et itez arrideret. Diceres ne ei aliqua
do risuz tempera. modū tene. impone finē. Ducto nequaq̄. Ardenti-
oz quippe fact⁹ habēdi nullo fine quiesceres. tot⁹ ad habendū si-
tibund⁹. An nō illā boeti⁹ musam ita cecinisse memisti. Quāuis vo-
ta libēs excipiat de⁹. Multi pdigus auri. Et claris auidos oznet
honorib⁹. Nil iam p̄ta vident. Sed quesita vorās seu rapacitas.
Alios p̄dit h̄yat. Que iā p̄cipitē frena cupidinem certo fine re-
tentēt. Largis cū poti⁹ munerib⁹ fluens sitis ardescat habēdi. hec
illa. Dozro siquid ampli⁹ de siti huiuscemōi audire libeat. nō arbi-
troz aliam esse q̄ sitim stercoza glutiedī. nō sitim nectaris. nō sitim
cuiusq̄ de vineis engadi vindemie d̄fecate. An putas menticum a-
postolū v̄l falso arbitrio scriptitasse. Arbitroz oia vt stercoza. vt cri-
stū lucrificiā. Quod certe lucrū n̄ mō lucra fortūe incōparabiliter
aūcellit. Verū etiā infortunioz iacturas quozūlibet ita recōpen-
sat. haudubiū quasi nichil triste acciderit v̄l molestū. Hijs dictis
d̄ticuit hec puella.

C. XIX. CONSIDERATIO.

Decima nona puella boetiane d̄solatricis d̄tra tristem vtens v̄-
bis sic ait. Quid externa bona p̄ tuis āplexaris. nunq̄d tua fa-
ciet esse fortuna que a te natura rez fecit aliena. Vtē⁹ quoqz di-
cit. Vt q̄d fortunā desideras. nisi vt p̄ eā tuū fiat. q̄d tuū p̄ides non
erat. Aliter nāqz tibi in vtilis est fortuna. Si dicas. Desidero eā vt
meā suppleat indigētiā. Reuera p̄pter hoc nō optet. Audi dictā
d̄solatricē. Si q̄d nature satis est replere indigētiā velis. nihil ē
q̄ fortūe affluentia petas. paucis em̄ mimisqz natura d̄tenta est.
cui⁹ facietatē si supfluis vrgere velis. aut in iocundū q̄ infunde-
ris. fiet aut noxiū vt infra. Quid tāto fortune strepitu desideratis.
Eugare credo indigētiā copia queritis. Atqz hoc vobis in d̄trari-
um cedit. Plurib⁹ quippe ammictis op⁹ est adtuendā p̄ciose sup-
pellectilis varietatē. Verūqz illd̄ est. p̄ multis illos indigere. qui
per multa possidēt. hec dicta d̄solatrix.

C. XX. CONSIDERATIO.

Vicesima puella d̄siderās tristē de vno aliquo infortunio. aut d̄-
paucis p̄urbatū p̄ d̄solatōne reducit de nō p̄cis ad p̄ta. et de
p̄ditis ad nō p̄dita. vtens et ip̄a verbis boetiane d̄solatricis sic inq̄-
ens. Qm̄ multos esse d̄ictas qui sese celo p̄ximos arbitrētur. si de
fortune tue reliquijs p̄s eis mima d̄tingat.

C. XXI. CONSI.

Vicesima prima puella sic tristē cui bona fortune nō suppetūt cō-
solat. Quid inq̄t mali v̄l tristis habz carere nō bonis. Dozro
fortunā bonā nō esse. illa boetiana cōsolatrix sic luculenter p̄bat

Illud inquit liquet. natura sui bona non esse que sese pessimis herere patiatur. quod quidem de cunctis fortunae muneribus existimari potest. quod ad impro-
bissimum quaeque uberiora perveniunt. de quibus illud etiam considerandum pu-
ro quod nemo dubitat esse fortunae. cui fortunam inesse desperet. et cui-
cunque velocitas adesse. manifestum est esse velocem. Sic musica quidem mu-
sicos. medicina medicos. rethorica rethores facit. Agitur enim cuiusque
natura quod proprium est. nec contraria rerum miscet effectibus. sed ultro quae
sunt adversa depellit. Itaque concludere de tota fortuna licet nihil ex-
petendum in quo nihil naturae bonitatis inesse manifestum est. quod nec se bonis
sepe adiungit. et bonos quibus fuerit adiuncta non efficit. **H**illa solatrix

¶ Quartum capitulum continens solationes super incolatorem huius in val-
le miserie prolongatione.

Quarto post praemissa tristis quare ob legum vallis miserie in-
colatum tedio affectus super nominatam dominam solatricem pre-
cipua accedit per habenda in hac materia necessaria sibi con-
solatio. Cui ipsa operans de puellis se conitantibus non nul-
las dirigit ad ipsum solandum. **¶ I. CONSIDERATIO.**

Prima itaque puella hominem senescetem praemissa ex causa triste. hunc in
modum solat. Nescis inquit quod finis omnium terribilium est mors. Nec
quidem suspedit. ac terribilis eius pena minuit incolatorem prolongatione
Licet enim dicat scriptura quod omnes morimur. et quasi aequo dilabimur in ter-
ram. multum tamen interest inter mori paulatim et festine. mori et tempestive
Is enim qui senescens paulatim dilabitur. lenius. Qui vero ante senium et
ante morbum fortis existens. moritur tempestive. Is ut in pluribus agonisans
quasi affligitur. Nam et arbor fortis quae tempestive superveniente impetuo-
se deicitur magis conquassatur. maiorque fragore atque terribili deiectione
eius sentitur. quam illa quae vetustate paulatim consumitur. et per vices magis ter-
re inclinatur. Sed et per vices mori seu ad mortem per senium disponi lenius
est utique quam ante senium moriendo debitum universae carnis simul vel
tempestive persolvere. quemadmodum quidam minus gravis est ad soluendum
mille talentorum debitum per vices diversis in terminis obligari. quam ad
soluendum simul totum debitum. vel in termino citius advenituro violenter
cogi. et tenet certe similitudo cum mors sit debitum huiusmodi.

¶ II. CONSIDERATIO.

Secunda puella ad triste cuius incolatorem in hac valle miserie pro-
longat solandum usa est facetia cuiusdam fratris. qui in publico sermone
pulchre docuit quomodo peccator post confessionem per ieiunium impositionem peni-
tendum dicens confessori quod nullo modo possit ieiunare. quicquid posset dixisse
falsum. confessoris scilicet sic dicente. Tu dicis quod nullo modo ieiunare possis.
et tamen si tibi dicerem quod es homo sanus. Vis tu ne tribus diebus usque ad no-
ctem ieiunando florenos numerare. tali conditione ut sint omnes tui quot-
quot interit numerabis. Non est verisimile quoniam tu diceres volo libenter.
nec oppositum ab aliquo crederet. Sic autem respondeas. iam convictus es quasi

velles posses ieiunare. Siquidē ad potentiā ieiunādi nichil cōfere florenoz numeratō. licz volūtate ieiunādi moueret acq̄sitō florenoz q̄ ipam abstinētiā redderet q̄dem acceptabilē et iocundā. **S**icut autē hoc est. Ita et ob d̄similē finē esse deberz homini acceptabile piter et iocundū diu viuere. et summi hac valle miserie icolatuꝝ plōgari. Nepe et ipē possz illo i spacō t̄pis numerare. et cumulum sibi florenoz aggregare sup aurū et topasiō valētū. Quoz inq̄es florenoz. Certe actūū meritorioꝝ q̄ i incude pectoris fabricātur in hac vita. suntqz tanq̄ nūmisma gr̄um et acceptabile in nūdinis paradisi. p̄ q̄bus quidē dat̄ tanq̄ merces diurnā denariū. cui nūmisma faciē oipotētis plenā gr̄az rēp̄sentat. s̄ et statū cōinet oium bonoz aggregatōe p̄fectū. Quāto igit̄ magis boi hois plōga incolat̄. tāto felicioꝝ reddit̄ in effectu p̄m̄i salutaris. Sicqz vallis miserie vallis fit i spe felicitatis eterne. **E**it vall vberzima fructūū bonoz opuz vberitate. **E**it camp⁹ certaminis. et pugne victoriose. fit mōs speculatōis altissime. **E**it rursuz vall pinguissima ex spūs pinguedie. **E**it deniqz vallis flozida atqz ḡūssima floꝝ honoris et honestatis iocūditate. **S**z nec causet̄ quisq̄ de nomie miserie. cū mereat̄ pot⁹ loc⁹ dici lucratiū diuitiaz glorie. et in p̄nti cōtra futuras miseras. v̄l plene. v̄l copiose indulgentie.

C. III. CONSIDERATIO.

Tercia puella ad hoiem de lōgo hui⁹ vite icolatu turbatū sic ait. **N**ōne enoch et helpe p̄m̄ deo dilectoꝝ icolat⁹ liz i paradiso terrestri adhuc durat. **N**ōne paul⁹ apostol⁹ mortem declinauit cū submissus i sporta p̄ murū suū euasit p̄secutoꝝ in noie d̄ni. **S**ed cur illd. **P**rofecto quāuis ipē dixerit. cupio dissolui et esse cum xp̄o. t̄n̄ etiā dixisse legit̄ optaui anathema esse a xp̄o p̄ fr̄ib⁹ meis. i. secundum glosaz sepat̄ esse a xp̄o p̄ fr̄ib⁹ secuz in xp̄o renatis. p̄mmo et p̄ filiolis quos itez p̄turiuit diuturnioꝝ scz p̄dicatōe i hac valle miserie educādis et xp̄o lucrādis. **A**udi crisostomū d̄ ip̄o paulo **P**assus est inq̄t p̄ murū deponi hui⁹ rei gr̄a vt p̄dicatōni diuti⁹ insisteret. et cū multis hinc credētib⁹ ad xp̄m iret. metuebat p̄fectone forte paup̄ hic et inops multoz salutis abscederet. h̄ crisostō. **N**ōne deniqz d̄similē ob cām incolatū suū beat⁹ martin⁹ plōgari nō rennuic̄ sed dicebat. **D**ñe si adhuc populo tuo sum necessari⁹ n̄ recuso subire p̄pter eos labozē. fiat volūtas tua et itez. **S**atis est inq̄t d̄ne. q̄ hucusqz certau. nec deficientem causabor etatē. munia tua deuot⁹ implebo. **Q**uid plura. **N**ōne anteq̄ xp̄s m̄rez suā dilectissimā de hoc seculo nequā eriper. p̄misit ei⁹ icolatū post ascensionem suā ānis q̄ plurib⁹ plōgari. **S**z et discipuli quem diligebat ihs. jo hānis scz euāgeliste xp̄o amātissimi incolat⁹. nō sme suo et alioꝝ p̄fectu vsqz ad ānos nonagintanouē fuisse dimoscit̄ plōngat⁹. **Q**ū igit̄ vides. deo placuisse i suis amātissimis nō ē rō q̄ ide q̄ruleris.

C. III. CONSIDERATIO.

Quarta denique puella senescere virum de longo suo incolatu quatuordecim taliter consolatur. Nonne inquit quod permittit hoc tanquam rei gratia rationem habens permittitur consolatur. Defecto ita esse concesseris necesse est. Quid ergo? Nonne scripturis testatur a deo pro virtutis actu longa vita permittitur? certe sic et id concedere te oportet aut non legisti vel audisti illud ecclesiasticum quod honorat primum suum vita vivet longiore. Audi eandem permissionem ab ipso domino factam esse. Honora primum et matrem ut sis longeuus super terram scilicet terram viventium vel presentem secundum interlineares. Eandem permissionem recitat apostolus. Honora inquit primum tuum et matrem tuam ut bene sit tibi ut sis longus super terram. Hanc autem permissionem non intelligit agnoscens non tamen esse spirituale sed secundum litteram etiam temporale licet vite longitudo quandoque multis qui devoti sunt penitentibus ne eos forte in spiritualibus impediatur subtrahatur prout libro sapientie de quodam dicitur. rapit est ne malicia mutaret intellectum eius et cetera. Deo utroque igitur causa siue scilicet tempestive siue tarde te contingat de medio subtrahi eo consolatoris nunc recipias quo spem habes te fore a deo in meliori tibi articulo de hoc neque seculo feliciter evocandum.

Explicit primus liber de consolatione theologie. Incipit secundus liber de timentis consolatorum remedia oportuna. Contra illa turbamina que opponuntur paci et tranquillo statui. Primum capitulum de timentis consolatoris super tribulatione in communi que contrariatur quicquid paci corporis et animi.

Secundo principaliter duodecim tribulationibus superdicte domine consolatrici appropinquatibus et ipsi astantibus. primo omnium vero ex eis propter tribulationes turbatur animus ceteros ipsarum dominam consolatricem sic est allocutus. O domine pro tribulationibus gressus nimium verat ad sumum vite pietatis defugiens. peccata vestris consolatoribus adiuvari. Et illa eidem operari ex suis puellis. xxx. vocavit impans ut triste desolentur.

CONSIDERA.

Prima igitur puella sic triste prelatum alloquitur. Tu de tribulatione queris. nescis quod pro tribulationibus miles christi efficeris et si in pugna viceris gloriosus eris. Ipe siquidem christus ut impator summus de servis et quasi rusticis id est de hominibus cum secundum philosophorum principem natura humana multipliciter sit serva facit aliquos milites. puta qui propter ipsum se disponunt ad sustinendum viriliter tribulationes. qua quidem ratione potissime in libro job dicitur. militia est vita hominis super terram. Sed quod nonne iste non impator vestit suos milites quos facit. Vestit utique preserverat veste sua propria. veste habitus patie incorruptibili circumamictas eos. sicut et armas ad ultimum inimicorum. Hec enim quippe natura est dicte vestis sicut et armature ut sicut in traditio sororis mee patebit inferi multiplici tribulationum iacula in ipsos retorquetur tribulantes.

CONSIDERA.

Secunda puella sic ait. Numquid homini de illo est tristandum quod ipsum magnum redderit atque simul fortificaverit. Nequaquam inquit. Sed quod deo defecto tribulatio nata est hominibus magnum reddere atque simul fortificare. Vis scire primum. Attende similitudinem rei naturalis. Nepe sicut secundum illud